

PA

258

.F55

2 - 3-10

Library of Congress.

Chap. PA 258

Shelf P 553

Copyright No.

UNITED STATES OF AMERICA.

Deposited in the Clerk's
Office 21. April 1831

6)

A

KEY

TO

THE EXERCISES

ADAPTED TO

B. F. ✓ FISK'S GREEK GRAMMAR.

39
Tantum series juncturaque pollet.

HORAT.

BOSTON:

HILLIARD, GRAY, LITTLE, AND WILKINS.

1831.

PA 258
F 55

DISTRICT OF MASSACHUSETTS, TO WIT.

DISTRICT CLERK'S OFFICE.

BE it remembered, that on the nineteenth day of March, A. D. 1831, in the fifty-fifth year of the Independence of the United States of America, Benjamin F. Fisk, of the said district, has deposited in this office the title of a book, the right whereof he claims as author, in the words following, *to wit*—

"Key to the Exercises adapted to Fisk's Greek Grammar. Tantum series juncturaque pollet. HORAT."

In conformity to the act of the Congress of the United States, entitled "An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned"; and also to an act, entitled "An act supplementary to an act, entitled, 'An act for the encouragement of learning by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned,' and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints."

JNO. W. DAVIS,
Clerk of the District of Massachusetts.

896

ERRATA.

Page	1,	line	19,	for	πειθεῖ	read	πειθεῖ
"	5,	"	19,	"	ἐπηνέδην	"	ἐπηνέδην
"	6,	"	22,	"	τὴν	"	τὸν
"	12,	"	16,	"	ἀπικείρετο	"	ἀπικείρατο
"	23,	"	8,	"	ἀπαγγελλεῖν	"	ἀπαγγελλεῖν
"	24,	"	15,	"	ἦν	"	ἦ
"	27,	"	18,	"	ὕπ'	"	ὕφ'
"	30,	"	7,	"	καταστρατοπεδεύσατο	"	κατεστρατοπεδεύσατο
"	36,	"	11,	"	Γράμματα	"	Γράμματα
"	41,	"	13,	"	Κτησιφῶντι	"	Κτησιφῶντι
"	43,	"	23,	"	χρησίου	"	χρυσίου

CAMBRIDGE: E. W. METCAL
Printers to the Univer

LC Control Number

tmp96 031258

KEY

TO

FISK'S GREEK EXERCISES.

SECTION I.

1. Pres. ἔχω, εὕδεις, πίπτει, χαίρετον, χορεύετον, βλέπομεν, νομίζετε, ἐρίζουσι.

2. Imp. ἔτυπτον, ἐδίδασκες, ἐπίστευε, ἐλέγετον, ἐκελευέτην, ἐπάσχομεν, ἐμανθάνετε, ἤλπιζον.

3. 1st F. πέμψω, λατρεύσεις, φανεῖ, βασιλεύσετον, οἰκίσομεν, ἤξετε, κακώσουσι.

4. 1st. A. ἤμειψα, ὠνείδισας, ἔπραξε, ἐσιγησάτην, ὡμολογήσαμεν, ἔμειναν.

5. Perf. γέγραφα, ἠδίκηκας, πεπλούτικε, εὐρόηκατον, δεδράκαμεν, νενικήκατε.

6. Plup. ἐγνώκειν, ἐπεπόμφει, ἐδεδειπνήκειμεν, ἐβηβοηθήκεισαν.

7. 2d. A. ἔβαλον, ἔφυγε, ἐλάβετον, ἐλίπομεν, ἔδοτε, ἔθυσαν.

8. 2d. F. σπαρῶ, πειθεῖ, πλακεῖτε, κτανοῦσι.

9. Pres. παίνομαι, πίπλασαι, τέρπειςθον, εὐργόμεθα, κολάζονται.

10. Imp. ἐτρεφόμην, ἐβαστάζετο, ἐλειπόμεθα, ἐτιτρώσκοντο.

11. Perf. πέπεισμαι, κεκήρυξαι, ἔρρύπται, πεπλήγμεθα, τετραμμένοι εἰσί.

12. Plup. ἠδίκησο, ἐκεκάλυπτο, ἐστέρηντο.

13. Pau. κεκλήσομαι, τεθάψῃ, πεπλήξεται, τετάξομεθα.

14. 1st. A. ἐκινήθην, ἐμιάνθη, ἐπέμφθημεν, ἐπληρώθησαν.

15. 1st. F. σωθήσῃ, ὑψωθήσεται, θαυμασθησόμεθα, βαπτισθήσεσθε.

16. 2d. A. ἐστάλῃ, ἡγγέλῃ, ἐβλάβητε, ἐσπάρησαν.

17. 2d F. σφαγήσεται, δαρήσεσθε, κρυβήσονται.

18. Pres. κομίζομαι, λούεται, φυλάσσεσθε, διδάσκονται.

19. Imp. ὠπλίζου, ἤρχετο, ἡπειγόμεθα, ἐτάσσοντο.

20. Perf. πέφηνα, λέλοιπε, δεδόρακατε, πεπρόγασι.

21. Plup. ἠκηκόεις, ἐτετήκει, ἐπεπόνθειςαν.

22. 1st. A. ἐμισθωσάμην, ἐποίησω, ἐκαλύψατο, ἐτιναξάσθην, ἐγράψαντο.

23. 1st. F. θωρήξομαι, κινήσεται, ἀπαλλάσσονται.

24. 2d. A. εὐρόμην, προσηγάγετο, ἀπεδόμεθα, ἐγράποντο.

25. 2d F. πιθούμαι, πεσοῦνται.

26. Ἰατροὶ τέμνουσι, λέοντες φυλάσσετον, ἵπποι ἔθον, θεράποντες ἐκομείτην, κήρυκες ἔνειμαν.

27. Οἶνος εὐρίσκεται, ἄνδρες κατελείποντο, θώρακες ἐπορίσθησαν.

28. Λησταὶ προσέρχονται, πολέμιοι ἐφαίνοντο, Φοῖνιξ ἡγησάσθω.

SECTION II.

29. Μακρὰ τεῖχη.
30. Διπλῇ τάφρος.
31. Χαλκοῖ τοῖχοι.
32. Ποδώκεις κύνες.
33. Χρυσοῦς στεφάνους.
34. Πύργοι ξύλινοι.
35. Ἡδῖος ὕδατος.
36. Χρυσοκέρωτα ἔλαφον.
37. Χαλκόποδε ἵππῳ.
38. Σωφρονεστέρα ἀδελφή.
39. Μικροτέροις πλοίοις.
40. Ἀθλιωτάτη γυνή.
41. Κλεινότατον στέφανον.
42. Σοφοὶ ἄνδρες ἐξελέγχουσι.
43. Ὠκεῖς ἵπποι ἦλθον.
44. Μέλαιναι νῆες εἶποντο.
45. Ἐξ εὐκνήμιδες ἑταῖροι ὥλοντο.
46. Χωρία ὀρεῖνὰ καὶ δύσβατα.
47. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται πολλὰ κλίνας.
48. Πολλὰ ἄλλα ἡμερὰ ὑψηλὰ δένδρα.

α.

49. Αἰθόμεναι δαῖδες.
50. Ἡ δευτέρα σφραγίς.
51. Ἦδε ἡ γῆ σέσωσται.
52. Τὰ φεύγοντα ἄρματα.
53. Τοῦ μεγάλου λιμένος.

54. Τοὺς γραφομένους νόμους.
55. Πᾶσαι αἱ φυλαὶ κόψονται.
56. Ταύτας τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας.
57. Οἱ ἐμοὶ οἰκείται εἰργάσαντο.
58. Οἱ Ἰνδοὶ εἰσελθόντες ἔλεξαν.
59. Οὗτοι οἱ ἵππεῖς ἀποκτείνουσι.
60. Αἱ ἡμέτεραι κῶμαι πορθοῦνται.
61. Πάντες οἱ παῖδες παιδεύονται.
62. Οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι.

SECTION III.

63. Ἀνοίγουσι τὰς πύλας.
64. Τηρικαῦτα ἄρδουσι τοὺς κήπους.
65. Ἐλθόντες ἔθαπτον τοὺς Καδουσίους.
66. Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς;
67. Καὶ ἐξαπίνης οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους.
68. Ἴσως εἰώρακας τοὺς ἄνδρας μαχομένους.
69. Ἐγὼ μισῶ τοὺς Λακιδαιμονίους σφόδρα.
70. Τιμῶ τὸν Πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.
71. Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.
72. Οὐκοῦν σμικρὸν ῥῆμα κατασθέννυσι πάσας τὰς τοιαύτας ἡδονάς.
73. Οἱ αἰχμάλωτοι καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἡ πόλις ἀφίσταται.

SECTION IV.

74. Τινὲς ἐγκωμιάζουσιν αὐτόν.
75. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσι.

76. Τὸ ἀληθές οὐδέποτε ἐλέγχεται.
 77. Ὁ πατάξας εἶχε τρεῖς προφάσεις.
 78. Ταῦτα τεθέαμαι, καὶ ἐκεῖνα ἀκήκοα.
 79. Ἐκτεῖνα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι.
 80. Οἱ Ἕλληνες εἶδον τὸ ἵππικόν ἐτι συνεστηκός.
 81. Οἱ βασιλικοὶ νόμοι οὐ μόνον ζημιοῦσι τοὺς ἀδικοῦν-
 τας, ἀλλὰ καὶ ὠφελοῦσι τοὺς δικαίους.
 82. Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ κα-
 θαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται.

SECTION V.

83. Ἀκούε δὴ ὄναρ ἀντὶ ὀνείρατος.
 84. Εἶλοντο Λακεδαιμονίους ἀντὶ Μεσσηνίων.
 85. Τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὸ δὲ λίπος τήκουσι, καὶ ἀντὶ
 εἰλαίου χρῶνται.
 86. Οὗτος ὁ ποταμὸς ῥέει, οὐκ ἀπὸ μεσημβρίας, ἀλλὰ
 ἀπὸ ἀνίσχοντος ἡλίου.
 87. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ὕπνου ἐχώρει.
 88. Ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν.
 89. Ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος ἐπληρέθη ἐν Σπάρτῃ.
 90. Ἀπὸ τούτων τῶν ἀνθέων ἐστεφάνωσά σε.
 91. Ῥίπτει τὸν λίθον ἐκ τῆς χειρός.
 92. Ποροῦνται ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα.
 93. Ποιοῦσι δὲ καὶ οἶνον ἐκ τοῦ καρπού.
 94. Ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα.
 95. Ἐλειποψύχει ἐκ τοῦ παραδόξου χαρᾶς.
 96. Ἐκ πολέμου εἰρήνη βεβαιοῦται.
 97. Ναυμαχία γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου.
 98. Ἦλθομεν πρὸ μεσημβρίας εἰς Ἀψαρρον.

99. *Πρὸ ἄρετῆς προτιμᾷ κάλλος.*
100. *Πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκει.*
101. *Ἔστι καὶ ἐν Πόντῳ Εὐξείνῳ χωρίον οὕτω καλόν-
μενον.*
102. *Πάλιν ἐκείθεν διαδράς, ἐν Βοιωτοῖς διητᾷτο.*
103. *Ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξηλέγχθη,*
104. *Ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀπέβαλε.*
105. *Ἀποστέλλειν ὀπλίτας ἐν τῇ Σικελίᾳ.*
106. *Ἐπαμεινώνδας ἐτρώθη ἐν Μαντινείᾳ.*
107. *Ἰησοῦς ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον.*
108. *Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ῥώμην σὺν τοῖς δορυφόροις.*
109. *Ἐνικάτε σὺν τοῖς θεοῖς.*
110. *Σὺν τοῖς ἀδικουμένοις ἐσόμεθα.*
111. *Ἐρῶπιτον ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμόν.*
112. *Ἀπειτίχιζε τὴν Χαλκηδόνα ἀπὸ θαλάττης εἰς θά-
λατταν.*
113. *Ἀναβαλλώμεθα τὸν γάμον εἰς τὸ μετόπωρον.*
114. *Ἀπόβλεπον εἰς τὴν ἀκρόπολιν.*
115. *Στρατεύουσι πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον.*
116. *Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἄζωτον.*
117. *Ἐλλόγμος εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας.*
118. *Σμέρδις ἔζετο εἰς τὴν βυσίλειον θρόνον.*
119. *Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν εἴκοσι νῆες ἀφίκοντο εἰς τὴν φυ-
λακὴν.*
120. *Ἐπαινέσθαι εἰς τὸ κάλλος.*

SECTION VI.

121. *Ἀπέχωσε τὸν ῥέοντα ποταμόν διὰ τῆς πόλεως.*
122. *Ἐπεμπον πρέσβεις διὰ Τισσαφέργους.*

123. Διὰ πάσης ἀκριθείας ἤλεγχε τοὺς λόγους.
124. Ταράσσονται διὰ παντὸς τοῦ βίου.
125. Τοῦτο μαντεύομαι κατ' αὐτοῦ.
126. Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ εἰσάξει δίκην.
127. Νύκτωρ κατὰ κλίνης οὖν ἐκοιμάτο.
128. Αἱ νῆσοι ἠφανίζοντο κατὰ τῆς θαλάσσης.
129. Ἀλλοῦνται κατὰ τῆς πέτρας.
130. Ἰλᾶτο κατὰ τῆς χώρας.
131. Ὡμνον κατὰ τῶν μύστων.
132. Ὑπὲρ τῶν κήπων ὄρος κεῖται.
133. Ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενῇ ὑπὲρ τῆς τάφρου.
134. Ὑπὲρ τῆς ἐρήμου Θυσσαγέται οἰκοῦσι.
135. Οἱ Θοῤῃες ὑπὲρ τῶν ναυαγίων ἐν σφίσι διαμύχονται.
136. Ἀφηγεῖτο ὑπὲρ Ὁμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
137. Διὰ σέ ἦλθον, διὰ σέ ἀπολλύω τοὺς ἀθλίους κοψί-
χους.
138. Δι' ἡμᾶς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν.
139. Διὰ τοὺς εὖ μαχομένους αἱ μάχαι κρίνονται.
140. Θηραμένης οὐτοσὶ κατεκείριται κατὰ τὸν νόμον.
141. Αἶγυπτός ἀφειστήκει κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον.
142. Ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα.
143. Ἐνεμε κτήνη κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.
144. Ἐνέβαλε διὰ τῆς Ἀχαΐας ἐς τὴν Ἠλείαν κατὰ Λά-
ρισσαν.
145. Κεῖται δὲ Κεφαλληνία κατὰ Ἀχαρνανίαν.
146. Ἀναδραμόντες κατὰ τὴν Ἀκροκόρινθον, Ἀργεῖους
ἀπεκρούσαντο.
147. Οἱ δὲ ἄλλοι ἡνίοχοι ἐξέκλιναν κατὰ τὰ φεύγοντα
ἄρματα.

148. Ἀπέκτειναν ὑπὲρ χιλίους, καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀπεχώρησαν.

149. Ὑπὲρ ὅμον ἀριστερόν ἤλυθεν ἀκωκή.

150. Ἡ φήμη διέδραμε ἀνὰ τὰ λοιπὰ στρατόπεδα.

151. Ἀδίκως εὐτυχεῖτε ἀνὰ Ἑλλάδα.

152. Πολλὰ δ' ἤγειρα χρήματα ἀνὰ Αἰγυπτίους ἄνδρας.

SECTION VII.

153. Πάντα οἶσθα ἀμφὶ ἐμῶν γάμων.

154. Οἱ δὲ Καρδοῦχοι πυρὰ ἔκαιον ἐπὶ τῶν ὀρέων.

155. Καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

156. Ἐπεραιώθη τότε εὐθὺς ἐπὶ πλοίου ἐκ τῆς Θυρέας εἰς Κυλλήνην.

157. Μύρεσθαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.

158. Κατηγόρησεν ἐπὶ τοῦ βασιλείως.

159. Καὶ αὐτοὶ ἐσθάντες ἔπλεον ἐπὶ Χίου.

160. Καὶ οἱ πεζοὶ ἔχουσι σαγάρεις, ὥσπερ ἐπὶ Κύρου.

161. Οὐκ ἡμειψας μετὰ τῆς τύχης τὴν φύσιν.

162. Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς.

163. Παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίαν τήνδε παρὰ Μήδων.

164. Τοῦτο καὶ παρὰ σοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ ὁμολογεῖται.

165. Περὶ τοῦ ἐμοῦ βαδίσματος ἐρῶ μετὰ παρόψιας.

166. Ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβούμενοι περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς χώρας.

167. Πάτροκλον ἐγὼ περὶ πάντων ἔτιον ἐταίρων.

168. Πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδε ἤκουε κακά.

169. Ἄγονται πρὸς Ἐρινύων διὰ Ταρτάρου.

170. Πρὸς τῶν θεῶν, ἔφη ἐγὼ, ποῦ διατρίβεις, καὶ τί ποιεῖς;

171. Σπονδὰς ἐποίησατο πρὸς Θηβαίων μάλλον, ἢ πρὸς αὐτῶν.
172. Πρὸς τοῦ σημείου οἱ ἀκοντισταὶ τετάχθωσαν.
173. Ἐπὶ Ψαμμητίχου φυλακαὶ κατέστησαν πρὸς Αἰθιοπῶν.
174. Θοῶς συνηγέρθησαν ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστου.
175. Νῦν δὲ ἐρωτώμενος ὑπὸ σοῦ ἐρυθριᾷ.
176. Οἱ ἄλλοι ὑπὸ τοῦ φθόρου οὐκ εἰσίων.
177. Μέλπετε τὸν Διόνυσον βαρυδρόμων ὑπὸ τυμπάνων.
178. Ὅρμοι δ' ἄμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλεῖς ἦσαν.
179. Οἱ μνηστῆρες εἶχον ἔριν ἄμφι μουσικῇ.
180. Τοιαῦδε ἄμφι γυναικὶ ἄλγῃ πάσχειν.
181. Ἐπὶ θινὶ ἔκειτο βαρυστενάχων πολλοῖς μετὰ Μυρμιδόσι.
182. Τοὺς ὀπλίτας ἐπὶ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπουσι.
183. Οὗτοι δὲ οἱ Φοῖνικες τοπαλαῖον ὥκησαν ἐπὶ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
184. Αἶψα ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνεται καμπύλα τόξα.
185. Αἱ δὲ γυναῖκες ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συνώτης.
186. Εὐδοκιμεῖ ἐπὶ σοφίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι.
187. Ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται.
188. Μετὰ πρώτοις ἵσταμαι ἀνὰ μάχην.
189. Νῦν δὲ μεθ' ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ ἡμεῖς, λισσόμενος.
190. Δόρυπον ἔπειθ' εἶλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ.
191. Ἐνταῦθα δὲ ἐθήτερον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλεῖ.
192. Εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λιτάς.
193. Οἱ Κορίνθιοι, δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ, πέμπουσιν ὀπλίτας.

194. Κτείνειν Ἀργείους παρὰ ναυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῷ.
195. Ἐστρατοπεδεύοντο πρὸς Ὀλύνθου ἐν τῷ ἰσθμῷ.
196. Οὐποτε ἀσπίδα ἔσχε πρὸς λαίᾳ χειρί.
197. Πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ, καὶ τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἀσκοῦσι.
198. Εὐζρον ἀένναον κρήνην ὑπὸ πέτρᾳ.
199. Δύο φῶτες ὁδᾶς εἶλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
200. Περὶ τοῖς βωμοῖς ἐχόρευεν ὑπὸ αὐλοῖς.
201. Ἀμφὶ δέ σε ἄλλοι ἐκτείνοντο, μαρναμένοι περὶ σοῦ.
202. Οἱ Καδοῦσιοι ἐσώζοντο πρὸς τὸ στρατόπεδον ἀμφὶ δείλῃν.
203. Ἑρμιόνη, ἐλθοῦσα ἀμφὶ τὸν τάφον, καὶ σιᾶσα ἐπὶ χώματος, λεξὸν τάδε.
204. Ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὴν πυρὰν τὸν Κροῖσον, ἐν πέδαις δεδεμένον.
205. Καὶ ἐπὶ τὸ ξενικὸν καθίστησιν Ἀδείαν.
206. Ἐκάλεσε ταύτην τὴν τάξιν ἐπὶ τὸ δεῖπνον σὺν τῷ ταξιάρχῳ.
207. Ὁ ποταμὸς ῥέει ἐπὶ δύοσιν διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.
208. Ἰλαυνεν ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· εἶχε δὲ περὶ ἑαυτὸν ἄνδρας τρισμυρίους.
209. Ἐπολιόρκουν τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἑννέα.
210. Πεπόμφασι δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιάν.
211. Ἀπῆλθον ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν.
212. Σφαῖραν ἑξόρψε μετὰ ἀμφίπολον βασιλείᾳ.
213. Ἡ θεὸς κύμβαλον μετὰ χεῖρας ἔχει.

214. Ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν μεθ' ἡμέραν μετὰ τοῦ μειρακίου.

215. Σπείσας δὲ, εὐθὺς ἤγε τοὺς νεανίσκους παρὰ τὸν Χειρίσοφον· καὶ διηγοῦνται ταῦτα.

216. Εἶδε δύο πλοῖα ἐστοῦτα παρὰ τὴν λίμνην.

217. Σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἐορτάζουσι.

218. Οὐ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα διέβαλλεν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοὺς νόμους.

219. Καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου παρὰ τὴν πενίαν.

220. Καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο, καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπάσας.

221. Μείνας ἐκεῖ περὶ ἐκαταίδεκα ἡμέρας, ἀπεχώρησε πάλιν εἰς Θεσπιάς.

222. Ἠσκήκασιν εὐσέβειαν περὶ τοὺς θεούς.

223. Σπείσάμενος πρὸς τοὺς βάρβαρους, πρὸς τὴν μητέρα ἠπείλετο.

224. Διαβάντες, ὥδοιπόρουν πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα.

225. Ἀνδρείαν ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπεδείδειντο.

226. Πρὸς τὰς ἐπιστολάς ὑπώπτενον αὐτόν.

227. Οἱ στρατιῶται παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν ἔξοδον.

228. Ὅτι οἱ μύρμηκες ποιοῦνται οἴκησιν ὑπὸ γῆν.

229. Ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἡ δημοκρατία κατελύετο.

a.

230. Ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέμψαμεν ὡς ὑμᾶς περὶ ἀποστάσεως.

231. Αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρην ποιῆται.

b.

232. Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε (πρὸς) τῶνδε γονάτων.

233. Νῦν οὖν (διὰ) τί οὔτε τὸν δαυσμὸν ἀπήγαγες;

234. Τὰς πόλεις ἐνεπίμπρασαν (σὺν) αὐτοῖς τοῖς ἱεροῖς.
 235. Καὶ ἔπλευσαν εὐθύς (σὺν) πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ,
 καὶ ὕστερον (σὺν) ἑτέρῳ στόλῳ.
 236. Ἐν τοίτῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατασχόντες, καὶ χωρήσαντες
 εὐθύς (σὺν) πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αἰροῦσι τὴν Θυρέαν.

SECTION VIII.

237. Ἥμεῖς δὲ θορνέϊτε ἐγγὺς ἐσιτῶτες τάφου.
 238. Οἱ Πέρσαι ἴζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων.
 239. Ἐνθα δ' ἐπ' ἐσχατιᾷ σπέος εἶδομεν ἄγχι θαλάσσης.
 240. Ἐσχέουσι δὲ τὴν πίσσαν ἐς λάκκον ὀρωρυγμένην
 ἄγχοῦ τῆς λίμνης.
 241. Ὁ Στρουμών ἐστιν οὗ πρόσω τοῦ Ἑλλησπόντου.
 242. Ἐθανες ἐν Τροίᾳ ἐκὰς Ἀργεος, ἀμφὶ δέ σε ἄλλοι
 ἐκτείνοντο.
 243. Ὦλετο τηλόθι πάτρας, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
 244. Στὰς ἀπάνευθε πυρᾷς, ξανθὴν ἀπεκείρετο χαίτην.
 245. Ζάκυνθος κείται ἀντιπέρας Ἥλιδος.
 246. Ἐκεῖθεν ἀνήχθη εὐθὺ Γυθείου.
 247. Ἰθὺς τάφρου βαθείας ἔωσαν Ἀχαιοὺς.
 248. Ἀλεξάνδρος ὀρμηθεὶς ἀπὸ τῶν μερῶν τούτων ἄχρι
 τοῦ Γάγγους διῆλθε.
 249. Ὀρῶσιν ἱππέας πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐξωπλισμένους,
 πεζοὺς δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις παρατεταγμένους ἀνὰ τῶν ἱππέων.
 250. Λεσμεύειν τὸν ἵππον ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς.
 251. Εἰδὼν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς.
 252. Ἐντισθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ἐποίει πλη-
 σίον ἀλλήλων.
 253. Ἔστη δ' ἐκτὸς κλισίας, τάχα δ' εἶσιν ἐργον ἀεικές.

254. Εἶσω τοῦ τείχους ἀπήει σὺν Κλεάνδρῳ.
255. Εἴλικον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
256. Ἐφοῖτα ἄλλοτε μὲν πρόσθεν Ἐκτορος, ἄλλοτε ὀπίσθεν.
257. Ἀμφὶ κνέφας πρὸς κώμην ἀφικνεῖται, καὶ ὑδροφορούσας ἐκ τῆς κώμης γυναῖκας πρὸς τῇ κρήνῃ καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ ἐρύματος.
258. Ὅπισθεν τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον.
259. Ἀμφοτέρωθεν τῆς ὁδοῦ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔστησαν.
260. Μεσοποταμία κεῖται μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος.
261. Προσέθηκε δὲ καὶ δρέπανα σιδήρεα ὥς διπλήχεα πρὸς τοὺς ἄξονας ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τροχῶν.
262. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἅπασαν κατέσχε Μακεδονίαν.
263. Ἐκάθευδον μέχρι πόρῳ τῆς ἡμέρας.
264. Ἠκροβολίζοντο πολλάκις μέχρις ἐσπέρας.
265. Τούτο τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ.
266. Τρεῖς τῆς ἡμέρας ἀνακνυκῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρημένα.
267. Εἶπεντο, οὐ ἵταχθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἀρπαγῆς ἕνεκεν.
268. Τοῦ θεοῦ ἕκατί σε ἔθρεψα.
269. Καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.
270. Ἐπεμψέ με λάθρα τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.
271. Πόνου χωρὶς, οὐδὲν εὐτυχεῖ.
272. Ἐγὼ γυναῖκας δεῦρο ὅπλων ἄξω δίχα.
273. Ἄνευ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοῖς κινδύνους ἰσχύει.

274. Ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου.
 275. Ἀπέκτειναν ἅπαντας, ἐκτὸς ὀλίγων.
 276. Χωρὶς δὲ τούτων, φύλακας ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι τρέφει.
 277. Τούτους τοὺς στρατηγοὺς ἔπαυσαν, πλὴν Κόνωνος.
 278. Ὡ τῆς ὕβρεως! οὐ παύσῃ γελῶν.
 279. Φεῦ τῆς ῥοδωνιᾶς! φεῦ τῆς ἰωνιᾶς! φεῦ τῶν ὑα-
 κίνθων!
 280. Μυρίους ἀπώλεσας μιᾶς γυναικὸς χάριν.
 281. Ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.

α.

282. Οἱ ἐγὼ· τί λέξεις, μῆτερ;
 283. Οἷ μοι, γελῶμαι, κερτομεῖτέ με ἐν κακοῖς.
 284. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων.
 285. Ὡ Σώκρατες, ἔφη, ποῖ δὴ πορεύῃ, καὶ πόθεν;

β.

286. Μακαρίζω ὑμᾶς τοῦ κτήματος.
 287. Ὡ θύγατερ, αἰνῶ σε τῆς προθυμίας.
 288. Ἐγὼ Κλεῖτον μὲν τῆς ὕβρεως μεγαλωστὶ μέμφομαι,
 Ἀλέξανδρον δὲ τῆς συμφορᾶς οἰκτείρω.
 289. Αἰ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.

γ.

290. Ἐπλεον ὅμα Ἰστιαίῳ ἐς Βυζάντιον.
 291. Ἄμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν.
 292. Ἀπέστειλαν δὲ καὶ διακοσίους ὀπλίτας ὁμοῦ τοῖς
 Κορινθίοις.

d.

293. Μελαγχολᾷς, ὦ ἄνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.
 294. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω.
 295. Ναὶ μὰ Δι', ἔφη, ὦ πάτερ, μέμνημαι.

SECTION IX.

a.

296. Ἔως οὖν ἔστε ἐν ἀσφαλεῖ, φυλάξασθε.
 297. Δαίνυται ὄφρα ἐθέλῃ.
 298. Ἐπειτα προὔχωρον διὰ Κεκροπίας, ἕως ἀφίκοντο
 εἰς Ἀχαρνάς.
 299. Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιτόμην ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι.
 300. Περιμένετε ἕως τὸν ὄχλον διωσώμεθα, ἔπειτα δὲ
 καθ' ἡσυχίαν συγγενησόμεθα.

b.

301. Ἀχρὶς ἔζη Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο.
 302. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυρῶς κατέτεινεν, ἔστε διεπράξατο.
 303. Φαρνάβαζος περιέμενεν ἐν Χαλκηδόνι, μέχρις ἔλθῃ
 ἐκ τοῦ Βυζαντίου.

c.

304. Χρυσὸν ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ ἱανθῇ.

d.

305. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπέστην, πρὶν τὸν λόγον ἀπετέλεσα.
 306. Οὐ βούλονται πω, πρὶν τι λάβωσι.

e.

307. Ἐχαιρεν ὅτε ἔβλεπε γείτονας ὄρμους.

308. Νῦν δὲ διὰ τὴν ὑμετέραν εὐθήθειαν, εὐθύνας δίδωσιν ὀπηνίκα βούλεται.

309. Ἐταῖροι ἐθάμβουν, εὔτε ἐνόησαν.

310. Ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθομεν, κατελάβομεν Πρωταγόραν ἐν τῇ προσίτῳ περιπατοῦντα.

311. Καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλε.

312. Προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου· ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροντο, ἀνεχάζετο εὐπειῶς.

313. Ἡνίκα δ' ἐξέλθωσιν, ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσι βάλωμεν.

f.

314. Ἐπερχαίρω ὅταν ἔχθρον τιμωρῶμαι.

315. Ἐπὰν οἱ βάρβαροι ἀφιώσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ἀποκρύπτουσι.

316. Ἐπειδὰν δὲ κατακόψειαν οὕτως ἑαυτοὺς, ἐκ τῶν περιεσθηκότων θεατῶν συνέλεγον ὀβολούς.

317. Πολλοὺς ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας, ὁπότεν ἀντήσεις.

g.

318. Ὡς προσήλασαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, προσέβαλλον κατὰ τέλος.

319. Τρῶες δ' ἐρῶλγισαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

320. Ὅπως Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν τὰς ναῦς.

321. Ταῦτα ἐποίησαν ὥς ἐκέλευσε.

322. Ἐπεὶ με ἔρωσ ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως ἐνέγκαιμι αὐτόν.

323. Τότε βουλευσόμεθα περὶ τῶν τέκνων, ὅπως παιδεύωμεν αὐτά.

h.

324. Ἀμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι.

i.

325. Ἐπύθετο ἵνα ᾗσαν οἱ Δῆλιοι.

326. Οἰκοδομοῦσιν οἰκία ἵνα αὐτὸς ἔφρασε τῆς χώρας.

k.

327. Μὴ τοῦτο Θεὸς τελέσειε.

328. Μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν.

329. Μὴ καταπλαγῇτε ὑπὸ τῆς κραυγῆς.

l.

330. Ὡς ὅλοιτο παγκάκως.

331. Αἶθε τελευτήσειεν ἅπαντα Ἀλκίνοος.

332. Αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων.

333. Αἶθε σε πόντος, ξένε, διέξῳσαισε.

334. Εἶθε εὐρομέν σε, Ἀδμητε, μὴ λυποίμενον.

m.

335. Εἰ γὰρ ὄφελον τριώβολον λαβεῖν.

336. Εἶθε ὄφελος ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον.

337. Ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὄφελος αὐτόθι ὀλέσθαι.

338. Ὡφελεν εἰλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα.

339. Ἐμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν.

SECTION X.

340. Ἦδον καὶ ἐχόρευον.

341. Τλήητε, φίλοι, καὶ μέινετε ἐπὶ χρόνον.

342. Ἐσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τοὺς οἰκέτας.

343. Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελιασταῖς καὶ ὀπλίταις.

344. Νικίας ἢ Λάχης εὗρηκεν ἢ μεμάθηκε.

345. Ἐν τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐγαμίζονται.

346. Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα.

α.

347. Ἡ πόλις ἐκ πλειόνων ἢ μυρίων οἰκιῶν συνέστηκε.

348. Οὐδὲν ἄλλο εὔρον ἢ νεκροὺς γυμνοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

349. Πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἐορτὰς, πλὴν οἱ τύραννοι.

350. Τοῦτον ὥς εὐεργέτην καὶ φίλον, οὐχ ὥς δοῦλον περιέψομεν.

351. Ὅρῳ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα ἐσιῶτα ἐν τοῖς ἵπποις.

352. Προαιροῦνται μέτριον βίον μετὰ δικαιοσύνης μᾶλλον, ἢ πλοῦτον μέγαν μετὰ ἀδικίας.

SECTION XI.

353. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἵνα μὴ διασπασθείησαν, ἐπηκολούθουν.

354. Καθεῖλκον τὰς τριήρεις, ὥς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοιντο.

355. Τὰς ναῦς μετεπέμψατο, ὅπως ὀπλίτας ἀποδιδάσειεν εἶσω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν.

356. Ὡς δὲ ἔτι μᾶλλον θαρσύνῃς, καὶ τότε κατανόησον.

357. Καλῶς λέγεις· φύλαττε γὰρ με, μὴ πη παρακρούσωμαι σε.

358. Μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα δέξαι, ἐγὼ δ' ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

359. Ὡσπερ ὁ ἥλιος οὐ περιμένει λιτὰς καὶ γοητείας, ἵνα ἀνατείλῃ, οὕτω μηδὲ σὺ περιμένε κρότους καὶ ψόφους καὶ ἐπαίνους, ἵν' εὖ ποιήσῃς.

a.

360. Δύναμιν δ' ἔχει τοσαύτην, ὥς, ὑπὸ Φαργαδάζου ἀδικηθεὶς, τιμωρεῖται αὐτόν.

361. Συνετάξαντο, ὥστε ἐμπλῆσαι τὴν ὁδόν.

b.

362. Λέγουσιν ὥς σὺ μέγαν πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ.

363. Πυνθάνεται ὥς ἡ βασιλεία περιεληλύθει ἐς τοῦτον τὸν ἄνδρα.

364. Ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως κατέχει.

365. Ἦκουσα ὅτι Περικλῆς πολλὰς ἐπίστατο ἐπιδράς.

366. Ἐμὲ ἑνὶς εἰς δίκας ἄγουσιν, οὐχ ὅτι ἀδικοῦνται ὑπ' ἐμοῦ.

367. Ἠγανάκτουν, ὅτι ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας.

c.

368. Ἄλλ' ἔθι νῦν, Αἴαντα ἀνάστησον, εἴ με ἐλαίρεις.

369. Προὔπεμψε λογάδας, ὥς, εἰ ἐπίοιεν, ἀποκλείσαιεν αὐτούς.

d.

370. Ἐκαλλυνόμην τε καὶ ἡθροινόμην ἂν, εἰ ἡπιστάμην ταῦτα.

371. Ἐνθά κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετο Ὀδυσσεύς, εἰ μὴ ἐπιφροσύνην ἔδωκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

372. Ὅπως ἀπελαυνόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίαν, ἀπελαύνετο ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης.

373. Νῆες ὠρμίζοντο ἂν πρὸς τῇ πέτρᾳ, οὐ πόρθω ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν.

374. Οὐκ ἂν Μήδοκός με ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνοιμι τοὺς εὐεργέτας.

375. Ἐν πολλῷ ὁμῶδες πῶς κέν τις ἀκούσαι, ἢ εὔποι.

376. Ἀκούετε ἂν ἤδη περὶ τῆς πολιτείας.

377. Πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἂν.

378. Εἰσόψεται, καὶ οὐκ ἂν αἰνέσῃ.

379. Φράζον νῦν, ὅπως κε πόλιν σαώσῃς.

380. Ἄλλ' ἴωμεν ἕως ἔτι οἰόμεθα εὐπειῶς κρατῆσαι ἂν.

381. Ὁμολογήσαμεν εὐδαιμονεῖν ἂν καὶ εὖ πράττειν.

382. Οἱ ἡδέως μὲν ἂν ἐλεγχθέντες, εἴ τι μὴ ἀληθὲς λέγοιεν · ἡδέως δ' ἂν ἐλέγξαντες, εἴ τίς τι μὴ ἀληθὲς λέγοι.

383. Ἐρεῖ ἃ ἂν σὺ ἐπιστείλῃς.

384. Ὁ τι ἂν ἄλλο μανθάνοι, ῥᾶον μαθήσεται.

385. Ἐκεῖ ἐστὶν ἡ Ῥώμη, ὅπου ἂν ὁ βασιλεὺς ᾗ.

386. Ἐπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ὅποι ἂν ἡγῶνται.

387. Ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο, εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἄγρους.

e.

388. Ποιήσω ταῦτα, καὶ ἤξω παρὰ σέ αὐριον, εἰάν θεός ἐθέλῃ.

389. Γενναίως μάχονται · ἦν δὲ ἀποβῶσιν, ἢ κατενεχθῶσι, ῥαδίως ἀλλίσκονται.

390. Ἄν δὲ μὴ πείθωνταί τινες, ἐπὶ τούτους ἡμᾶς ἄγετε, ὅπως ἡμεῖς, μὴ ἐκείνοι ἄρχωσι.

391. Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, αὐτὸς ἐπειθ' Ἐλένην ἐχέτω.

f.

392. Ἐπεὶ προθυμεῖσθε, οὐκ ἐναντιώσομαι.

393. Μεταχώρησον, ἔφη, ἐπειδὴ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι.

394. Ἐπεὶπερ βούλεσθε, περιμένετε ἕστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἥξω δὲ ταχέως.

SECTION XII.

395. Ἦρξαντο καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ.

396. Ἐμβάλλειν οὐκ ἐτόλμησεν, οὐδ' ἐβούλετο διακινδυνεύειν.

397. Μὴ ὄκνει, ἔφη, ἀλλ' ἐγγείρει τὸν ἄνδρα καταπραΰνειν.

398. Οὐ δύναμαι πω κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γινῶναι ἐμμαντόν.

399. Ἦν τάλαντά τις λάβῃ τρισκαίδεκα, πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκαταίδεκα.

400. Οὐκ ἐδύναντο σχεῖν τὸ ρεῦμα, πρὶν ἐλειποψύχησε· τότε μέντοι γε ἐπαύσατο.

401. Ἡμεῖς πειρασόμεθα ἐπιμελεῖσθαι, ὥς μήποτε σὺ ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ αἰσχυνηθῇς.

402. Καὶ ἐγὼ δὴ, εἰ ἐν τῷ σὸν οἴκῳ ἐπιχειρήσαιμι μανθάνειν οἰκονομεῖν, ἴσως ἂν καταλυμηναίμην ἂν τὸν οἶκον.

403. Ὅρθως ἄρα ἔλεξε, γινώσκων ὅτι αὐτὸς ἐπεβούλευε διαβάλλειν με πρὸς ὑμᾶς· ἐξήνεγκε γὰρ τὸν λόγον ὥς ἐγὼ πράττειν ταῦτα διανοοίμην ἥδη.

404. Καὶ παραπλέοντες ἐθεώρουν τὴν ἀκτὴν, ἔνθα ἡ Ἄργὸς λέγεται ὀρμίσασθαι.

α.

405. Πελοποννήσιοι μέλλουσιν εἰσβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν.

406. Μέλλω ἐλαύνειν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

407. Εἰ μὲν οὖν ἄλλοι τινὲς ἔμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώ-
σεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμην τὸν κίνδυνον.

408. Ἐπεμψεν αὐτοὺς ἅπ' Ἐφέσου διὰ τῶν Ἑλληνίδων
πόλεων, ἠδόμενος ὅτι ἔμελλον ὀψεσθαι τὰς Ἑλληνίδας πόλεις
ἐν εἰρήνῃ εὐδαιμονικῶς διαγοῦσας.

409. Εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, ἐν ἁν-
δρείᾳ προύχετε.

SECTION XIII.

410. Ἐκ τούτων τῶν λίθων ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδο-
μηθῆναι.

411. Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με δυσκόλως διακείσθαι πρὸς
αὐτούς.

412. Ἐκφέρει λόγον ὅτι Ξενοφῶν βούλεται καταμεῖναι τὴν
στρατιάν.

413. Ἄλλ' οἶμαι ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσι, καὶ οὐπω
δεδυνέναι.

414. Ἐπεὶ ἐπύθοντο Σάρδεις τε καὶ Κροῖσον ἠλωκέναι,
ἀπέδοντο τὸν κρατῆρα ἐν Σάμῳ.

415. Ἀρτάβανος ἔχρηξε μηδαμῶς αὐτὸν στρατείαν ἐπὶ
Σκύθας ποιεῖσθαι.

416. Ἔωθεν ἀνίσταται, καὶ κελεύει λαμπρὰν ἐστίασιν πα-
ρασκευασθῆναι.

417. Ἦκουσε Νικόλοχον σὺν ταῖς ναῦσι πολιορκεῖσθαι ἐν
Ἀβύδῳ ὑπὸ Ἰφικράτους καὶ Διοτίμου.

418. Ἐπεὶ δὲ οὐ συνεχώρουν Μεσσήνην ὑπὸ Λακεδαιμο-
νίοις εἶναι, ξενικὸν πολὺ συνέλεγεν, ὅπως πολεμοίῃ μετὰ Λακε-
δαιμονίων.

419. Ἐπιθυμοῦσι Πέρσαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν κάρπῳσιν
γενέσθαι ἐφ' ἑαυτοῖς.

420. Ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι
πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου.

α.

421. Οἱ δὲ Θηβαῖοι παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βού-
λεισθαι εἰπεῖν.

422. Ἐφη δὲ ὁ Θέρσανδρος κληθῆναι καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀττα-
γίνου ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦτο.

423. Πολλάκις γὰρ ἔφη νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις
πορευόμενος, ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν πεζῶν.

424. Οἱ μὲν ἄλλοι ἔφασαν βουλευσάμενοι ἀπαγγελλεῖν·
Ξενοφῶν δὲ εἶπεν ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιᾶς καὶ
βούλοιτο ἀποπλεῖν.

β.

425. Κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.

426. Ὅτε ἐγὼ ἔφην πλουτεῖν, ἐγέλασας ἐπ' ἐμοί.

427. Οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ῥαδίως ἀπολαβεῖν τὴν
ἀρχήν.

428. Ἵμᾶς δὲ καὶ μισεῖ, καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ὑμῶν.

429. Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας πολλοὺς
ἐνεκα ἀταξίας.

SECTION XIV.

430. Ὁ Ἄθως ἐστὶν ὄρος μέγα τε καὶ ὀνομαστόν, ἐς θά-
λασσαν καθήκον, ὥκημένον ὑπὸ ἀνθρώπων.

431. Ἐτόλμησεν εἰλθεῖν πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον, καὶ εἰδεῖτο
αὐτὸν σωτήρα γενέσθαι.

432. Οἱ δὲ Καππαδοκαὶ ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται.

433. Μετὰ ταῦτα Θηραμένης ἡρέθη πρεσβευτῆς ἐς Λακε-
δαίμονα αὐτοκρατῶρ.

434. Ὁ Γέλων μετ' οὐ πολὺν χρόνον δι' ἀρετὴν ἀπεδεί-
χθη εἶναι ἱππαρχος.

435. Φιλῶ λέγειν τᾷληθές ἀεὶ, καὶ οὐ διπλοῦς πέφυκα ἀνὴρ.

436. Εὐθύς μὲν οἱ Φαρσάλιοι εἰρήνην ἤγον, ταχὺ δὲ ὁ Ἰάσων ὁμολογουμένως ταγὸς καθειστίκει.

437. Κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν ἔζησα Φαρισαῖος.

438. Ἐνόμιζε δι' ἐκείνην τὰς αἰγας φαίνεσθαι καλὰς.

439. Ἐγὼ οὕτως ἐπιθυμῶ ἱππεύειν μαθεῖν, ὥς νομίζω, ἂν ἱππεὺς γένωμαι, ἄνθρωπος πιτηρὸς ἔσεσθαι.

440. Τοῦτο παραλαμβάνειν παρὰ τῶν φασκόντων ἐραστῶν εἶναι.

441. Ἀφικόμενος ἐς τὸ ἄστν, ἅμα τοῖς βουλομένοις εἶναι ἔλενθέροις ἐπολιόρησε τοὺς τυράννους.

SECTION XV.

442. Καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι ἦν καλόν.

443. Φθονεῖσθαι κρεῖσσόν ἐστιν ἢν οἰκτείρεσθαι.

444. Τοὺς χρηστοὺς εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον.

445. Τοὺς ἄλλους ὀνομαστὶ διελθεῖν πολὺ ἂν ἔργον εἴη.

446. Ἐπεὶ δ' ἤκουσαν τὸ γεγενημένον, ὅτι σφόδρα ἠνιάθησαν δῆλον ἐγένετο.

447. Παρὰ τοῖς Λυδοῖς, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει.

448. Εἰ μὴ τις προκαταλήψεται τὸν Κιθαιρῶνα, οὐ ῥᾷδιον ἔσται εἰς τὰς Θήβας ἐμβαλεῖν.

449. Ἔδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι ἐς ἑτέραν ἐκκλησίαν.

450. Ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οἷκ' ἔξεστι θύειν.

451. Οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μένειν, διὰ τὸ πληθός.

452. Ἐξεστὶν ἀποπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι ἂν τις βούληται.

453. Ἐδοξε τοὺς τε λιμένας ἀποχωῶσαι, πλὴν ἐνός, καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν, καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι.

α.

454. Δίκαιοι ἐσμέν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς.

455. Κατάδηλοι δὲ γίνονται καὶ ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ἐν ταῖς θήραις ὅτι ἔσωζον τὸ φιλόνηκον ἐν ταῖς ψυχαῖς.

456. Ὁ Λύσις θαυὰ ἐπεσκοπεῖτο ἡμᾶς, καὶ δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν προσελθεῖν.

SECTION XVI.

457. Ἐδειξεν ὅτι κερδαλέον ἐστὶν ἢ ἐπιμέλεια.

458. Τυφλὸν καὶ δύστηνον ἐστὶν ἢ Τύχη.

459. Χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα ἢ ἀδελφούς.

460. Ἐν ταῖς ἐννόμοις πόλεσι τιμιώτατόν ἐστιν ἢ ἀρετή.

461. Ἡ μὲν φύσις ἐστὶν ἄτακτον· οἱ δὲ νόμοι τεταγμένον.

462. Ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον (ἐστὶν), ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας.

SECTION XVII.

463. Ἀὔριον ὑμᾶς πρῶτ' ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ὅτι ἐπειδὴν ὑμᾶς ἴδωσιν, ἄσμενοι συνδραμοῦνται.

464. Ὁρῶμεν τοὺς φίλους πάντας ἐθελουσίους συνεπομένους.

465. Ἐσπέριος δ' ἦλθεν· αὐτίκα δ' εἰς εὐρύ σπέος ἤλασε πτόνα μῆλα.

466. Ἄλλ' ἄγετε, ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον αὐθι πανηγήμεριοι.

467. Ἔλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοντο ἐκταῖοι εἰς Χρυσόπολιν.

468. Τελευτῶντες δ' ἐπέιοθον ἐγγυητὰς παρ' ἐμοῦ δέ-
ξασθαι.

469. Ἄνοιγε, ἄνοιγε ἀνύσας τὸ φροντιστήριον.

470. Ποιήσω ταῦτα, ἀλλὰ θαρρόων λέγε.

SECTION XVIII.

471. Οἱ βόες τὴν φωνὴν τοῦ βουκόλου γνωρίζουσι.

472. Ὁ λαγὼς ὑπὸ τῆς κλαγγῆς τῶν κυνῶν ἐκπλήττεται.

473. Ἀνακτόριον κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ
κόλπον.

474. Ἐπειδὴν ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος στέψη τὴν προίμην
τοῦ πλοίου.

475. Τὸ ὕδωρ τοῦ Φάσιδος οὐ σήπεται, ἀλλὰ μένει ἀκραι-
φνές καὶ ὑπὲρ δέκατον ἔτος.

476. Μετὰ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, εὐθὺς Λέ-
σβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων.

477. Διὰ τὴν βαρύτητα τῆς φωνῆς βόμβος τις ἐν τῷ οἰκή-
ματι γιγνόμενος ἀσαφῆ ἐποίει τὰ λεγόμενα.

478. Ἐσκέπτετο οἷσι τινος τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.

479. Οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὔρον, ἀλλ'
ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦντο πάντες.

480. Ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὕπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν
τῆς Βοιωτίας.

481. Ἀνεχώρησαν, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν
Ἰολίδα, καὶ Πλευρώνα, καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας.

482. Διὰ τὸ μῖσος τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἐπλησίαζε.

483. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;

484. Εἴθ' ὑμᾶς μήτε τίς ἐπιθυμία μήτ' ἔρως τῆς θήρας ποτὲ λάβοι, μηδὲ ἀγκιστρείας.

α.

485. Ἐκέλευον ἐμὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Λαμνίππου (τὸ δῶμα).

486. Ἐν δ' Ἀμμωνος (τῷ ἱερῷ) ὑπὸ τοῦ προφήτου παῖς Διδὸς προσηγορεύθη.

487. Οὐπάποτε αὐτοὺς ἀνηρώτησα εἰ τὸν (υἱὸν) Σωφρονίσκου λέγοιεν.

488. Πάρις δ' ἔγημε τὴν (θυγατέρα) Διδὸς, γήμας δὲ μῆ, σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.

b.

489. Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου.

490. Οὐκ ἐμίσθωσαν ἡμῶν τὸν οἶκον, ἴσως ἐροῦσι.

491. Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

492. Ἐκεῖνος μὲν τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, ὃ δὲ παῖς ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ἔχει.

493. Τούτου τὸν ἀδελφὸν ἀνηγήκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δέ.

c.

494. Ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας ἡ ἐμὴ διαβολὴ γέγονε.

495. Πάρεμι, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν.

SECTION XIX.

496. Τῖόν ἀπέλιπε τεττάρων ἐτῶν.
 497. Ἦν δὲ ἐν τῷ τεμένει τούτῳ ἀνδριὰς δυνάδεκα πηχέων.
 498. Ὁκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἑραῖῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν.

α.

499. Δορυφόρος τε ἦν Καμβύσου, καὶ λόγου οὐδενός πω μεγάλου.
 500. Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα.

SECTION XX.

501. Ὡ γέρον, ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον, ἀπόδος τὴν ἐμὴν δάμαρτα.
 502. Κατέβαλεν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα· ἡ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοῇ ἦν.
 503. Ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεῶς, ἡ περὶ τὴν ὀλκάδα κατέδν, Τιμοκράτης πλέων, ὥς ἡ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν ἑαυτόν.
 504. Τὸ Σικελικὸν πόλισμα, οὗ τὴν ἀκρόπολιν Συρακούσιοι εἶχον.
 505. Οὐ φθονήσω εἰπεῖν τὴν τέχνην, δι' ἧς τοῦτο ἀπεργάζομαι.
 506. Ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, αἱ κατέλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις.

α.

507. Οὐκ ἔστιν ὄντινα κίνδυνον οὐχ ὑπομένουσι.
 508. Ξηρὰ δὲ ἔστιν ἣν νέμονται βοτάνην, ἀλλὰ πιαίνει σφόδρα.
 509. Τὴν δὲ γυναιῖκα, ἣν εὖρον, οὐ βούλεται ἐλθεῖν.

b.

510. Πέμπουσι τὸν Ξενοφῶντα, καὶ σὺν αὐτῷ (ἐκείνους) οἱ ἐδόκουν ἐπιτηδειόταται εἶναι.

511. Ἐπίσχετε· εἰσορῶ γάρ (ἐκείνους) οὓς διώκομεν.

512. Ἄγουσιν αὐτὸν παρὰ τὸν Κλέαρχον, καὶ φράζουσι (τὰ πράγματα) ἃ λέγει· ὁ δὲ Κλέαρχος ἀκούσας ἐταράχθη, καὶ ἐφοβεῖτο σφόδρα.

c.

513. Τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν ἅπαντες ἴσασι, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσι.

514. Διήκουε πάντα ἡδέως ὅσα ἐβούλοντο λέγειν· ἔπειτα δὲ καὶ ἐπῆρμεν αὐτοὺς οὕτως.

515. Ποίαν νύμφην πώποτε τοσοῦτοι ἱππεῖς, καὶ πελτασταὶ, καὶ ὀπλίται προὔπεμψαν, ὅσοι τὴν σὴν γυναῖκα ἐς τὸν σὸν οἶκον προπέμψειαν ἄν;

516. Ἦγῃ τσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσους περ λόγους γέγραφας.

d.

517. Σὺν τοῖς θησαυροῖς οἷς ὁ πατὴρ κατέλιπε.

518. Τὰ ἐπιτήδεια ὠνεῖσθαι ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἧς παρῆχον.

519. Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἡξίου Κηφέα μετὰ τῶν παίδων, ὧν εἶχε, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

520. Οὐκέτι τοὺς νόμους ἐφύλαττον, οὓς παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβον, οὐδ' ἐν τοῖς ἡθεσιν ἐνέμενον, οἷς πρότερον εἶχον.

521. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα διεπράξατο, πέμπει πρὸς Κυμαζάρην, καὶ ἐπέστελλεν ἡκεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὸ στράτευμα, ὅπως περὶ τῶν φρουρίων, ὧν εἰλήφεσαν, βουλευσάιντο.

522. Ἐνενικήκει ξὺν ᾧ αὐτὸς ξυνέλεξεν ἵππικῳ̃.

523. Αὐτὸς ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς περὶ ἑαυτόν.

524. Ἐμαθεν ἀπὸ (τῶν πραγμάτων) ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν.

525. Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺν (ἐκείνοις) οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι.

526. Ἀφικόμενος δὲ ἐς Θήβης πεδῖον, καταστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐκεῖ πρὸς (ἐκείνῳ) ᾧ εἶχε ξυνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα.

e.

527. Ἄλλους ἔπανον μνηστήρας, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι.

528. Ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια ὃ τι τις ὁρῶν ἐντὸς τῆς φάλαγγος.

f.

529. Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ.

530. Ἐπώπτευόν τινες ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους· ὅπερ καὶ ἐγένετο.

531. Ἦχθοντο ὅτι οἱ ἐλθόντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπεφύγεσαν, ὃ οὐπω πρόσθεν ἐπεποιήκεσαν ἐν τῇ στρατείᾳ.

SECTION XXI.

532. Τοὺς παλαιούς ἀγῶνας ὕστερον ἐροῦμεν.

533. Οἶμαι δ' αὐτὸν ὀδύρεσθαι τὴν παροῦσαν πενίαν.

534. Τὴν δ' εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολὴν ᾧδε ποιοῦνται.

535. Ἡ δύναμις ἡ ὑμετέρα οὐ δύναται τὰ χωρία τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διασώζειν.

536. Ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν.

537. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγινώσκετο ἡ ἐπιστολὴ ἡ παρὰ τοῦ Φιλίππου.

538. Οἱ δὲ Σιρᾶτιοι τρόπαιον ἔστησαν τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους.

a.

539. Ἐτρέψαντο πάντας τοὺς ὀπισθεν φύλακας.

540. Διέφερεν ἐν πᾶσι τοῖς καλοῖς ἔργοις, διὰ τὴν αἰὲ μελέτην.

541. Πολλὰ καὶ ἀναγκαῖαι διατριβαὶ ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

542. Διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν ἡπειρον τὴν καταντικρύν.

543. Ὁ στρατὸς ἀφίκετο ἐς τὴν ἐσβολὴν, ἥπερ ἄπὸ Μακεδονίας τῆς κάτω ἐς Θεσσαλίαν φέρει.

544. Κελεύει αὐτὸν παραγενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν (μέρος).

545. Ἄξιον τοίνυν (ἐστὶ) καὶ ἐκεῖνο ἐξετάσαι, πῶς ποτὲ οἱ πάλαι τὰς τιμὰς ἔνεμον.

b.

546. Ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν.

547. Τοιαῦτα ἐωρᾶτε ἐν τῇ Ἀριστοφάνους κωμῳδίᾳ.

548. Λάχης ἐστράτευσε μετὰ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ Μυλᾶς τὰς τῶν Μεσσηνίων.

549. Καὶ ἤδη ἐπὶ σκηνὴν ἰόντες τὴν Ξενοφῶντος, ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια.

C.

550. Μεταχώρησον ἐς τὴν Φαρναβάζου (χώραν).
 551. Ἐὰν ἐπιχειρῇς τὰ τῆς πόλεως (πράγματα) πράττειν.
 552. Εὐαγγελίζεται τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
 553. Τεκμήριο δ' ἂν τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσί.
 554. Εἰ βούλοιο ἐνεδρεῦσαι, λάβοι ἂν τὸν Γαδάταν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.

SECTION XXII.

555. Ἀνεβίβαζε δὲ ἐπὶ τῶν πύργων ἕκαστον ἄνδρας εἴκοσι.
 556. Ἐνιοὶ δὲ τῶν λογοποιῶν λέγουσιν, ὥς τὴν τῆς μητρὸς ἀδελφὴν ἔγχευε.
 557. Τὰ μὲν ὅπλα ἔλαβον, τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν.
 558. Ἐς τὴν νησίδα μεταξὺ Σαλαμῖνός τε κειμένην καὶ τῆς ἡπείρου πολλοὺς τῶν Περσῶν ἀπεβίβασαν.
 559. Πρὸς ἐκείνῳ ἄλλους προσεπάλεσαν τῶν ἱππέων.
 560. Καὶ δύο νεῶν ἀνελκυσμένων τὴν ἐτέραν κατέαξεν ἢ ἐπὶ κλυσις.
 561. Ἀπώλεσε ναῦς τριάκοντα, οἱ δὲ ἄνδρες ἐς τὴν γῆν ἀπέφυγον, τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν ὑπὸ τῷ τείχει ἀνείλκυσε.
 562. Κατὰ δὲ τὴν Καρίαν ὁ νεώτερος τῶν ἀδελφῶν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς δυναστείας Ἄδαν.
 563. Ἐγὼ δὲ πείδομαι ἐκείνην εἶναι πασῶν γυναικῶν καλλίστην.
 564. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν ;
 565. Τῶν στρατηγῶν δύο μὲν ἀποφεύγουσι, δύο δὲ τελευτῶσι.
 566. Ἐπεμψε κρύφα τῶν Ἀθηναίων χίλους Μακεδόνων, οἳ ὕστερον ἦλθον.

567. Καὶ ἐπειδὴν τὴν λύραν λάβῃς, οὐ διακωλύουσί σε ἐπιτεῖναι τε καὶ ἀνεῖναι ἢν ἂν βούλῃ τῶν χορδῶν.

a.

568. Εὐρήσομεν τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν ἀνδρῶν ἐπαινεῖσθαι βουλομένους.

569. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ θορύβῳ ἐκεραύζον τὰς τε ἀνθισταμένας καὶ τὰς φευγούσας τῶν νεῶν.

b.

570. Ὡμολόγησας (ἐν) τῶν μεγίστων ἀγαθῶν εἶναι δικαιοσύνην.

571. Οὐκ ἂν θαυμάζοιμι εἰ (εἷς) τῶν ἐλλογίμων γένοιο ἀνδρῶν ἐπὶ σοφία.

572. Συνῆλθον δὲ καὶ (τινὲς) τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν.

SECTION XXIII.

573. Ἄλλ' ὅμως ἄκουε καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μύθου.

574. Τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει.

575. Τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται.

576. Εἰς τοῦτο δ' ὁμότητος ἀπαντας ἡμᾶς κατέστησαν.

577. Εἰς τοσοῦτον μανίας καὶ παροινίας προουχώρησεν, ὥς τὴν πατρίαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι.

578. Τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ, ἅμα Ξέρξῃ πορευόμενον ἐπ' Ἀθήνας, ἐσέβαλεν ἐς Βοιωτούς.

579. Ἀθηναῖοι τὴν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμει.

α.

580. Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀργεῖαν, καὶ πολλὴν τῆς χώρας ἐδῆλωσαν.

581. Τὸν πλείω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἴνδοι κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί.

582. Ὅταν δὲ ἐξῆλθῃ βασιλεὺς ἐπὶ θήραν, ἐξάγει τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς.

SECTION XXIV.

583. Καὶ τὸν πηλὸν, ἀγγείων ἀπορίᾳ, ἐπὶ τοῦ νότου ἔφερον.

584. Τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν, φόβῳ τῶν Ἀθηναίων, θεραπεύουσι.

585. Ἐφασαν δὲ πολλοὺς προσχωρήσεσθαι, μίσει τῶν Λακεδαιμονίων.

586. Τοῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει ὁ βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε.

587. Ἐχώρουν δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου.

588. Καὶ ἀναβάντες ὥς ἐδύναντο, ἀνέμων ἀλλήλους τοῖς δόρασι.

589. Ἄλλον δὲ γε ἕως ἔπαισα πύξ, ὅπως μὴ λόγχῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων παίτοιο.

590. Ἐνθα ὁ Ἀγησίλαος μικροῦ μὲν, καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε.

591. Ἐλαβον βρόχοις χῆνας ἀγροίους, καὶ νήτιας, καὶ ὠτίδας.

592. Ἀγανακτήσαιμι ἂν τῷ ἐρωτήματι καὶ εἴποιμι ἂν, Εὐφήμει, ὦ ἄνθρωπε.

593. Οἱ νεανῖαι τῇ μὲν ἀνδρείᾳ τοῦ Μαξιμίνου ἔχαιρον, τὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἐπέσκωπτον.

594. Ὅρῳ παιδίον προκείμενον, κεκοσμημένον χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ.

595. Ἐκείνης τῇ μὲν φύσει, πατήρ εἰμι· τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν εἶναι αὐτὴν νομίζατε.

SECTION XXV.

596. Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἰέρωνα τὸν τύραννον.

597. Ἀπ' Αἰγέως Αἰγεῖδαι καλοῦνται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ.

598. Τίνει ταύτην δίκην, ὡς λέγουσιν, ὅτι ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.

599. Ῥοδῶπις ἐλύθη ὑπὸ Χαράξου, τοῦ Σκαμανδρονύμου παιδὸς, ἀδελφοῦ δὲ Σαπφοῦς.

600. Οἱ δὲ ἄλλοι, ἐπειδὴ ἦκον, τὴν πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι.

601. Καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν, καταλαμβάνουσιν Ὀλπας, τεῖχος ἐπὶ λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσῃ.

602. Καὶ διὰ τῆς Ἀργείας ἰόντες, Λιμναίαν, κώμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν· ἀφικνοῦνται τε ἐπὶ Σιτράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας.

α.

603. Λιφθέρας, ἃς εἶχον στεγάσματα, ἐπίμπλασαν.

604. Οἱ στρατιῶται τὸν τε Κυρατάδην δέχονται στρατηγόν, καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον.

b.

605. (Ἡμεῖς) γυναικες ἐσμέν ἀτηρὸν κακόν.

606. Οὕτω δὲ (ἡμεῖς) οἱ Μασσαλιῶται κολάζομεν, εἴ τις παράνομα γράψει.

607. Τρῶες δὲ, τὸ κάλλιστον κλέος, ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον.

608. Καὶ τότε δὴ ἐβούλευον ὅπως λασιανύχενα βύρσαν θηρὸς τεθνηκότος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι· ἀργαλέον μάλα μόχθον.

SECTION XXVI.

609. Τὰ σμικρὰ πρὸς τὰ μεγάλα σμικρὰ ἐστί.

610. Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται Δωρισι.

611. Τὰ δὲ τοξεύματα ἐχώρει διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων.

612. Γέῃ δὲ πάμπολλα ἐλήφθη, ἃ οἱ Ἕλληνες ἀχρεῖα ἐποιοῦν.

613. Καὶ ἐκεῖθεν ὁμοίως ἐκφέρεται τὰ προειρημένα φορτία.

614. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης.

615. Πάντες μὲν οἱ Ἀκαρνᾶνες ἔφυγον ἐς τὰ ἄσθη, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρῳ, ὅπως μὴ ἀλλοικηται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος.

SECTION XXVII.

616. Αἶ, αἶ, παρέστηκεν ἄγὼν μέγας, πλήρης στεναγμάτων, οὐδὲ δακρύων κενός.

617. Ἡ πόλις μεστὴ γενήσεται ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ μετοίκων, ὧν νῦν ἔρημος καθέστηκε.

618. Οἱ Καρχηδόνιοι γυμνοὶ ἦσαν ὅπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν.

619. Ἐπειδὴν ἡ ψυχὴ καθαρὰ ἢ πάντων τῶν περὶ τὸ σῶμα κακῶν καὶ ἐπιθυμιῶν.

620. Πᾶσα ἡ ὁδὸς ψιλὴ ἐστὶ καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δεινδρέων.

621. Ὅποιας ἀνθρωπίνης εὐφροσύνης ἐπιδεῆς ἔσῃ οὐχ ὄρω.

622. Ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς, ἐγὼ σε θήσω τοῦδε ἐλεύθερον φόβου.

623. Ὁ Ἰαξάρτης ἀπαρχῆς μέχρι τέλους ἕτερός ἐστι τοῦ Ὄξου.

624. Πάντα ταῦτα σωφροσύνης στρατιωτικῆς ἀλλότρια ἐνομίζετο.

625. Τοῦτο γὰρ ἰδιὸν ἐστὶ τῆς ἱστορίας.

626. Ἔστιν ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ ταύτῃ ἱερὰ ἡλίου πρόβατα, ἃ βόσκεται παρὰ ποταμόν.

627. Ἀνάξιος μὲν (ἐστὶ) σοῦ, κατάξιος δ' ἐμοῦ.

628. Ἐδωρήσατο φιάλην ἀργυρεάν, καὶ τάπιδα ἀξίαν δέκα μινῶν.

629. Γύναι, τάδε ἐστὶ σμικρὰ, καὶ μοναρχίας οὐκ ἄξια, ὥς φῆς, τῆς ἐμῆς, οὐδὲ Ἑλλάδος.

630. Ἐγοῦντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἵτιοι ἦσαν, καὶ τὴν τάφρον διέβησαν.

631. Μηχανικοὺς τῶν ἐπιτηδείων βούλεται τοὺς παῖδας ποιεῖν.

632. Πολύφορος δ' (ἐστὶν) ἡ χώρα σίτου, καὶ ὀρύξης, καὶ ἐλαίου.

633. Εἰ οἱ πλουσιώτατοι σαφῶς ἐγκρατεῖς ἔσονται τοῦ Σικυνῶνος, ἀτεχνῶς πάλιν λακωνεῖ ἡ πόλις.

634. Ἀθήνης γ' εἰμὶ τῶν τοιούτων λόγων.

635. Ὡς θρασὺς (ἐστὶν) ὁ Βάκχος, καὶ οὐκ ἀγύμναστος λόγων.

636. Πολλὴν στρατιὰν ἤθροισε, πλὴν ἄπειρον μάχης καὶ πόνων.

637. Εἰ μὴ ἄπληστος ἦς χρημάτων, οὐκ ἂν τεκρῶν θήκας ἀνέωγες.

638. Πιστοὶ ἦσαν οἱ ὑπηρέται, καὶ ἐπιστήμονες τῶν στρατιωτικῶν.

639. Ἐμπειρος δὲ εἰμι τῆς Αἰολίδος, καὶ τῆς Φρυγίας, καὶ τῆς Τρωάδος, καὶ τῆς Φαργαβάζου ἀρχῆς πάσης.

640. Οὐ μῶρος οἶε εἶναι, εἰ μὴ σκοπεῖς ὅπως μὴ ιδιώτης ἔσῃ τούτου τοῦ ἔργου;

SECTION XXVIII.

641. Οὐκ ἤγῃ τοὺς σοὺς δούλους βελτίους σου.

642. Οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον.

643. Ἐνα ἐν πολλοῖς ὕσως εὖροις ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

644. Ἀχιλλεὺς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων.

645. Εὐμορφότερος μὲν Νιρέως ἐστίν, εὐγενέστερος δὲ τοῦ Κέκροπος, ἢ Κόδρου, συνειτώτερος δὲ τοῦ Ὀδυσσέως, πλουσιώτερος δὲ συνάμα Κροίσων ἑκαίδεκα.

646. Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ, κατὰ Πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων· οἱ ἱβασκαίνόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον· τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν.

α.

647. Ἰσχυρότεροί εἰσιν ἢ σί.

648. Τίνα μάρτυρα μεῖζω παράσχωμαι ἢ σὲ κατὰ σεαυτοῦ;

649. Περὶ σπονδαιοτέρων πραγμάτων ἔχομεν λέγειν, ἢ τούτων.

650. Παρεγένοντο ἐς Κελαινάς, ἵνα πηγαὶ ἀναδιδούσι Μαιάνδρου ποταμοῦ, καὶ ἑτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου.

b.

651. Τραχυτέραν τὴν χώραν ἢ πεδινωτέραν ἂν λέγοις.

652. Σκόπει, ὅπως ἀσφαλεστέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον.

c.

653. Τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκε.

654. Πεζὴν δύναμιν ἡθροίκει, καὶ ἱππεῖς πολλαπλασίους εἶχε τῶν Βοιωτῶν.

655. Ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ κεῖται χαλκεῖον, μέγέθει καὶ ἑξαπλάσιον τοῦ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου κρατήρος, ὃν Πανσανίας ὁ Κλεομβρότου ἀνέθηκε.

d.

656. Ἔστιν οὖν Ἰσοκράτους νεώτερος ἔτεσιν ἑξ.

657. Ὅσῳ ἂν μεγαλυχότεροι ᾖσι, τοσούτῳ δυσαιωτότεροι γίνονται.

658. Ἦσαν δ' οἱ ταύτῃ ἵπποι μείονες μὲν τῶν Περσικῶν, θυμωδέστεροι δὲ πολλῷ.

659. Μηχανῶνται δὲ ἐπὶ τῇ καθόδῳ πρᾶγμα εὐηθέστατον μακροῦ.

SECTION XXIX.

660. Εἰ δὲ διασπάσεις, οὔτε σὺ ἔσῃ ἐκείνοις χρήσιμος, οὔτε ἐκείνοι σοί.

661. Ἄρ' οὖν, ἣν δ' ἐγὼ, ταῦτά ἐστιν ἀγαθὰ, ἃ ἐστιν ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις ;

662. Ἔσται δ' ὁ λόγος οὔτε μακρὸς, οὔτε ἀνωφελὴς τοῖς ἀκούουσι.

663. Γινώσκω δέ, ὅτι ταῦτα ἀγαθὰ, καὶ καλὰ, καὶ τοῖς θεαταῖς ἡδέα ἔσται.

664. Ὀρόντας ταχὺ αὐτὸν εὔρε Κύρῳ φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ.

665. Οἱ δὲ Καμαριναῖοι τοῖς μὲν Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, τοῖς δὲ Συρακουσίοις ἀεὶ διάφοροι.

666. Ἀνέγοντο δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Χίου πελάγιοι ἢ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν.

667. Ἐν τῷ πολέμῳ ἐνέκειντο, καὶ τοῖς πολεμίοις εὐμενέστεροι ἦσαν ἢ τῇ Λακεδαιμόνι.

668. Ἐάν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῇ ὀλιγαρχίᾳ, ὅσον δυνάμεθα, ἐκποδὼν ποιοῦμεθα.

669. Καὶ ἄνεμοι αὐτοὶ μὲν οὐχ ὀρῶνται, ἃ δὲ ποιοῦσι, φανερὰ ἡμῖν ἐστι.

670. Δῆλον τοῖς Θηβαίοις ἐγένετο, ὅτι ἐμβάλλοιεν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς τὴν χώραν αὐτῶν.

671. Ἐν τῷ πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ ἐκάθητο.

672. Ὀλιγαρχία ἐπιτηδεῖα τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη.

673. Οὐ ράδιον τῷ ἵππῳ κάμπτειν ἐν μικρῷ, ἄλλως τε καὶ ἀπόκροτον ἢ ὀλισθηρὸν ἢ τὸ χωρίον.

674. Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον ἡγεμόνων.

675. Οὐ χαλεπὴν ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνατον.

676. Τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ ποιοῦσιν ἴσην.

677. Διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι, καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει.

678. Ὅστις ἂν ὑμῶν βούληται γενέσθαι ὅμοιος Ἀχιλλεῖ, ἢ Αἴαντι, ἢ Νέστορι, ἢ Ὀδυσσεῖ, ἐμὲ θεραπευέτω.

679. Βακτρίοις παραπλησίαν ἔχουσι διαίταν.

680. Λέγεται καὶ ἄλλα ψευδέσιν εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρός τούτου.

681. Ἐαυτὸν παρῆχεν εὐπειθῇ τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐθελόπονον.

682. Ἦξιον τὰς Ἰωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ἱππηκόους εἶναι.

683. Οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῷ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ.

684. Ἐπὶ Τεγεάτας ἐστρατεύοντο, χρησμῶν κιβδήλῳ πίσυνοι.

685. Οἶμαι δ' ὑμᾶς πάντας ἂν ὁμολογῆσαι κοινὸν εἶναι τοιτοῖν τὸν ἀγῶνα ἐμοί τε καὶ Κτεσιφῶντι.

686. Σκόπει δὴ ὅπως μὴ πᾶσι τούτοις ἔνοχον σαυτὸν ποιήσης διὰ τὴνποίησιν.

687. Φοβοῦμαι δὲ μή τις ἡδονὰς ἡδοναῖς εὐρήσομεν ἐναντίας.

688. Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.

α.

689. Ὁ δὲ Ἑλικὸν συνεχῆς ἐστὶ τῇ Φωκίδι.

690. Αἱ δὲ τοιαῦται πολιτεῖαι συνήθεις εἰσὶν ὑμῖν.

691. Παρέλαβεν ἓνα τῶν στρατηγῶν, ὅστις ἦν αὐτῷ ὁμογνώμων.

692. Ἀρμενίων δὲ τῶν ὁμόρων ἡμῖν παρέσσονται ἱππεῖς μὲν τετρακισχίλιοι, πεζοὶ δὲ δισμύριοι.

693. Τοπαλαιὸν Ἀθηναῖοι ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιούντο τοῖς στρατηγοῖς.

694. Ἀβατος ἡμῖν ἢ Ἑλλὰς ἦν, διὰ τὸν πόλεμον.

695. Μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον, καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην, τοῖς Πελοποννησίοις ὑποπιος ἦν.

696. Ἡ βύρσα οὐκ ἦν σιδήρεω τμητῇ, οὐδὲ λίθῳ, πειρωμένη, οὐδὲ ὕλῃ.

b.

697. Ὑμεῖς καὶ ἔφυτε ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρα, καὶ ἐτράφητε.

698. Ἀγανακτοῦμεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις τιμὴν ἔχομεν.

699. Ἐπιε δὲ καὶ στρατηγῶν καὶ ὑπατεύων τὸν αὐτὸν οἶνον τοῖς ἐργάταις.

c.

700. Κοινὸν δὴ τοῦτο, καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν βαρβάρων ἐστί.

701. Εἶρηκε δὲ καὶ Ἡσίοδος ἀδελφὰ τούτων εἰς τὸν Μίνω.

702. Ἐπὶ πολλὰς γενεὰς κατήκοοι ἦσαν τῶν νόμων.

703. Ἀπεκρίνατο ὅτι τὰ ἐναντία λέγοιεν τοῦ συμφέροντος.

704. Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔνοχος ἐστὶν αἰωνίου κρίσεως.

705. Ταῦτα τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶ μᾶλλον ἢ τῆς ἡδονῆς συγγενῇ.

706. Ἠγοῦμαι ὁμόδουλος εἶναι τῶν κύκνων, καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ.

SECTION XXX.

707. Ταῦτά ἐστι γενναίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου.

708. Καὶ ταῦτα ἐποίει, ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους.

709. Τοῦτο τὸ πεδῖον ἦν μὲν ποτε Χορασμίων, ἐπεὶ δὲ Πέρσαι ἔχουσι τὸ κράτος, ἐστὶ τοῦ βασιλέως.

710. Πάντα τὰ τῶν νικωμένων ἀγαθὰ τῶν νικούντων γίνεταί.

711. Ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

α.

712. Ὑμέτερον ἂν εἶη παύειν, καὶ ἰᾶσθαι τὰ τοιαῦτα.

713. Ἐμὸν ἐστὶ καὶ τῶν ἄλλων φίλων τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ γράφειν.

SECTION XXXI.

714. Σὺ ἐπιζηλοτυπεῖν ἔοικας, καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν.

715. Καὶ τοῦ μὲν Φιλοκράτους ψηφίσματος μέμνηται· τῆς δὲ ἐπιστολῆς, ἣν πρὸς ὑμᾶς ἔπεμψεν, ὅτι Ἀμφίπολιν ἐπολιόρκει, ἐπιλέλησται.

716. Οὐ γὰρ ἂν ἔλεγον, εἰ μὴ μεγάλως ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἑλλάδος.

717. Ἐμαυτοῦ μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω.

718. Ἰκανῶς ἐπιδείκνυσαι, ὅτι οὐδεπώποτε ἐφρόντισας τῶν νέων.

719. Τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγώρησαν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπεμελήθησαν φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας.

720. Ἀγαμαί σου, διότι οὐκ ἀργυρίου καὶ χρυσίου προεἶλου θησαυροὺς κεκτῆσθαι μᾶλλον ἢ σοφίας.

721. Θαυμάζω τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ πειρῶνται ἐκπορίζειν σιτηρίσιον.

722. Λέγουσιν ὡς σὺ τοὺς μὲν κολακεύοντας τιμᾶς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρονεῖς.

723. Ὁ μὲν ἰδιώτης οἰκίης, ἢ ἀγροῦ, ἢ οἰκέτου ἐπίθυμει· ὁ δὲ τύραννος, ἢ πόλεων, ἢ χωρᾶς πολλῆς, ἢ λιμένων, ἢ ἀκροπόλεων ἰσχυρῶν.

724. Ἵνα δοκῇς ὀρέγεσθαι τῆς δικαιοσύνης, μὴ δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν.

725. Καὶ ταῦτα ἦν ὧν μάλιστα ἐγλίχετο.

726. Σφόδρα γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ταύτης τῆς ἀρετῆς δέομαι. Νῆ Δία, ἔφη ὁ Σωκράτης, τῆς καλλίστης ἀρετῆς καὶ μεγίστης ἐφίεσαι τέχνης.

727. Ἐκ τῶ. Τάξαι δὲ μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. Δόλων. Οὐ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος.

728. Αἰσθάνομαι δὲ καὶ τυράννους τινας, οἳ οὕτως αὐ πεινῶσι χρημάτων, ὥστε ποιοῦσι πολὺ δεινότερα τῶν ἀπορωμάτων.

729. Διὰ γὰρ ἡμᾶς καὶ ζῶσι, καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀπολαύουσι.

730. Οὐ δικῶν, οὐδὲ ἐγκλημάτων, οὐδ' εἰσφορῶν, οὐδὲ πενίας, οὐδὲ πολέμων ἢ πόλεις ἔγχευε.

731. Κολάκων μὲν εὐπορεῖ, φίλων δὲ σπανίζει.

732. Εἰ δ' ἄρα σὺ διδασκάλου δέῃ, οὕτω φρονεῖς.

733. Εἰ δέ τις ἐτι ἐνδεῖσθαι δοκεῖτε, πρὸς ἐμὲ λέγετε· σὺν γὰρ θεοῖς οὐδενὸς ἀπορήσομεν.

734. Οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῆζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

735. Ἐδέοντό μου καὶ συνεβούλεον μὴ καταλιπεῖν τὸν λόγον ἡμιτελῆ.

736. Ἐχρηξέ τῶν Ἀθηναίων προσχωρῆσαι πρὸς ἑαυτούς.

737. Τούτων μὲν οὐχ ἡπιόμην, τοῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμην.

738. Τῇ ἀριστερᾷ ἀντελάβετο τρίβωνος τούτου καὶ εἶπεν, Οὐκ ἀφήσομέν σε.

739. Τρόμου παύσασθε, καὶ μέθεσθε ἐμῶν πέπλων.

740. Ὑγιείας τυγχάνειν, καὶ θωμῆς σώματος, καὶ τιμῆς ἐν πόλει, καὶ εὐνοίας ἐν φίλοις, καὶ ἐν πολέμῳ καλῆς σωτηρίας, καὶ πλούτου καλῶς αὐξομένου.

741. Ὀλβιος (ἐστίν), ὅς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε.

742. Ξενίων κυρήσετε, οἷα ἐμὸς κεύθει δόμος.

743. Οἱ Ῥόδιοι ἐσφενδόνησαν, καὶ οἱ Σκυθοτοξόται ἐτόξευσαν, καὶ οὐδεὶς ἡμάρτανεν ἀνδρός.

744. Τὴν συμβολὴν οὕτως ἐποιήσατο, καὶ οὐκ ἐφεύσθη τῆς ἐλπίδος.

745. Νῦν μέντοι ὥσπερ ὠρμήσαμεν ἴωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀνδρός.

746. Δεόμεθα οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεγομένων.

747. Ὁ δὲ Ἀτλας λέγεται ταῖς κορυφαῖς ψάυειν τοῦ οὐρανοῦ.

748. Τὰ χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι.

749. Εὐρίνες ἔσονται, ἐὰν τοῦ λαγῶ ὁσφραίνωνται ἐν τόποις ψιλοῖς, ξηροῖς, προσηλίοις.

750. Ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πυρὰ ἔκαυσαν.

751. Ὡς δ' ἦσθετο κραυγῆς, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸν ἵππον ὥσπερ ἐνθουσιῶν.

752. Καὶ τῆς ἀπολογίας ὥδέ πως ἤρχετο.

753. Δίκαιος εἶ σὺ ἡγεῖσθαι τῆς σκέψεως· σὺ γὰρ καὶ κατάρχῃς τοῦ λόγου.

754. Ἄλλ' ἄγε, λῆγε ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκου χειρὶ.

755. Ἐπεθύμησαν παύσασθαι τοῦ πολέμου.

756. Κάδμος δὲ Θηβῶν ἐβασίλευσε· Κᾶρες δὲ τὰς νήσους κατάρχουν· Πελοποννήσου δὲ συμπάσης Πέλοψ ἐκράτησε.

757. Ὡ γύναι, εἶπεν, Ἀθηναῖοι μὲν ἄρχουσι τῶν Ἑλλήνων· ἐγὼ δὲ, Ἀθηναίων· ἐμοῦ δὲ, σὺ· σοῦ δὲ, ὁ υἱός.

758. Ἐγγαμήκει δὲ θυγατέρα Θεαγένους, ὅς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτυράννει Μεγάρων.

759. Ἄργους δ' Ὀρέστην ἔα κρατεῖν· ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός.

760. Ἐκυρίευσαν δὲ τῆς ἀποσκευῆς ἀπάσης, καὶ τῆς τῶν πολιορκουμένων παρασκευῆς.

761. Ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι· Μένωνα δὲ, τοῦ εὐωνύμου.

762. Οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.

763. Τοῖς πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.

764. Ἀνόητος εἶ, εἰ οὔτε ἂν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγενέσθαι τῆς βασιλείας δυνάμειως.

765. Ἐν τοίτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἡρίστευσε.

766. Τὰ ὄρη οὐ λείπεται τοῦ Ταῦγέτου κατὰ ὕψος.

767. Ἡ δὲ βύσσος ἢ ἐν τῇ Ἰλιδι λεπτότητος μὲν εἵνεκα οὐκ ἀποδεῖ τῆς Ἑβραίων, ἔστι δὲ οἷα ὁμοίως ξανθή.

768. Οὐ δευτέρων πρωτεύουσιν, ἀλλ' ἡγεμόνων ἡγεμονεύουσι.

769. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔπλεον ἐπὶ τὴν Αἴγιναν· καὶ ὑστέρισαν ἡμέρα μία τῆς συγκειμένης.

770. Παῦσαι οὖν τούτων· ἐγὼ γὰρ θεοὺς ἀκούω ἔρωτος ἵσσησθαι.

771. Οὔτε τινὸς φόβου δεινοῦ ἀφέξεται, οὔτε βρώματος, οὔτε ἔργου.

772. Διέχει δὲ ἡ Νέμαυσος τοῦ Ῥοδανοῦ περὶ ἑκατὸν σταδίους.

773. Μετὰ τὴν διάνοιαν ταύτην αὐτίκα ἀπεπειράτο τῶν μαντείων.

774. Τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν.

775. Μέχρι γε τούτου οὐκ οἶδα εἴ τιτι διαφέρει ὁ τυραννικὸς βίος τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

776. Οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦδ' Ἀτρεὺς ἔφυ.

777. Εὐμένης πατρὸς ἀπόρου πεπίστευται γενέσθαι.

778. Ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἐτέρου καταφρονήσει.

779. Ἦν οὖν σωφρονῶμεν, ἐξόμεθα αὐτοῦ.

780. Πάλιν ἐστοχάζετο τοῦ μειρακίου, καὶ εἶπεν, Ἐξαπατᾷ σε Εὐθύδημος.

781. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως.

SECTION XXXII.

782. Ἐγχει δὴ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

783. Ἐπ' αὖν τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλλῃ, τοῦ αἵματος ἐμπίνει.

784. Τότε μὲν οὐκ ἦσθιον τῶν κνάμων, ἐφιλοσόφουν γάρ· νῦν δὲ φάγοιμι ἄν.

785. Φασὶν ἐν Δελφοῖς τὴν πρόμαντιν, ἐπειδὰν πῆν τοῦ ἱεροῦ νάματος, ἔνθεον εὐθὺς γίνεσθαι.

SECTION XXXIII.

786. Οὐ τριήρης ἀπώλετο τῇ πόλει.

787. Οἱ Οὐωλκαὶ γειτονεύουσι τῷ Ῥοδανῶ.

788. Οἱ ναῦται ἐγείροgon τοῖς Κερκυραίοις.

789. Δοῦλαι πάρεσιν αἶδε, μὴ σύ μοι πόνει.

790. Ἐκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνῳ γέγονε.

791. Ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῶ.

α.

792. Καὶ ποῦ, ἔφη ὁ Κῦρος, ἔστι σοι αὕτη ἡ οὐσία;

793. Ἐμοὶ δὲ πρὸς ταῦτα οὐδαμῶς ἔστι σχολή.

794. Ὑπischneῖτο, εἰ διαβαῖεν, μισθοφορὰν ἔσσεθαι τοῖς στρατιώταις.

795. Ἐπεὶ δὲ τρόπαιόν τε ἐστάθη, καὶ ἡ νίκη αὕτη τῷ Τελευτίᾳ ἐγγένητο, ἀπὼν δὴ ἔκοπτε τὰ δένδρα.

796. Πρὸς πόλεμον πολλὰ φύσει πλεονεκτήματα ἡμῖν ὑπάρχει.

797. Πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων.

798. Μέθετέ με, φροντίδες, μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.

β.

799. Εἰ μὴ πέμψετε, ἐπίσταςθε ἡμᾶς ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ.

800. Οὔτε γὰρ ἀλλήλοις ὁμοφρονοῦσιν, οὔτ' ἔτι ἀντιστήσονται ὑμῖν.

801. Τὸ σῶμα οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ.

802. Καὶ ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς.

803. Κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι· καὶ οἱ πλείους προσεχώρησαν τῷ Βρασιδίᾳ.

γ.

804. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

805. Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου.

806. Πολλάκις σοι διακελεύομαι περὶ τῶν αὐτῶν.

807. Ἔδεισε, μή τις τῶν Ἰωνῶν ὑποθῇται τοῖς Ἕλλησι.

808. Ἀπώλετο, καὶ πάντες, ὅσοι ἐπέθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.

809. Τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.

810. Ἐγνώσαν κερδαλεώτερον εἶναι Κύρῳ καλῶς πειθαρχεῖν, ἢ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος.

811. Ἐπιτάττουσιν αὐτοῖς μὴ κλέπτειν, μὴ ἀρπάζειν, μὴ βία εἰς οἰκίαν παριέναι, μὴ παῖειν ὃν μὴ δίκαιον (ἐστὶ παῖειν), μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ἄρχοντι.

812. Ἐκέλευσε τοὺς λέγοντας ἐν τῷ δήμῳ τῇ εἰσῆλθῃ μὴ ἐπιτιμᾶν.

813. Ἐτόλμησαν ἐπιπλῆξαι μοι, λέγοντες ὥς ἀτόποις καὶ λίαν ἀνοήτοις ἐπιχειρῶ πράγμασι.

814. Φήσουσί με σοφὸν εἶναι, εἰ καὶ μὴ εἰμὶ, οἱ βουλόμενοι ὑμῖν ὀνειδίζειν.

815. Εἴ γε κλαίειν ἐπειρώμεθά σε ποιεῖν, σφόδρα ἂν ἡμῖν ἐμέμφου.

816. Οὐτ' ἐγκαλεῖτε αὐτῷ, οὐθ' ἡγεῖσθε ἀδικεῖσθαι.

817. Τοῖς πυλωροῖς ἡπείλουν, ὅτι σφᾶς παρῆσαν.

818. Ἐμοὶ μέντοι, ὦ ἄνδρες, οὐ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν.

819. Ὁργίζοντο τοῖς Ἡλείοις, ὅτι ἐποίησαντο συμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους.

820. Ἦν αἰσθηταὶ ὅτι ἐδίωκες, οὐ σοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ λοιδορήσεται, ὅτι σε εἶων.

821. Ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.

822. Ἴστε ὅτι μετὰ θελόντων τοῖς συμμαχοῖς ἀρῆγεν μαχηθεῖς.

823. Ἀμύνετε οὖν τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι.

824. Ἐκεί ταῖς μὲν φιλίαις πόλεσιν ἐπεκούρει, εἴ τις του δέοιτο, Θυριεῦσι δὲ ἐπολέμει.

825. Τῷ μὲν δῆμῳ, ταῦτα συνέφερε· τοῖς δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐλυσιτέλει.

826. Εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην.

827. Ἀνδράσι δὲ προτέροις ἐρίζειν οὐκ ἐθέλησω.

828. Οὐπω ἦσθον καὶ ἓνα ἄνδρα δι' ἀφροσύνης ἐπιχειροῦντα κρείττονι ἑαυτοῦ μάχεσθαι;

829. Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίῳν τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις.

830. Θεοκλύμενος. Βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον; Ἑλένη. Ἥκιστα, μὴ δούλευε σοῖς δούλοις.

831. Ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

832. Εἴπατε, ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖς δώμασι πελάζετε;

833. Ὡς δ' ἤδη τοῖς βασιλείοις ἐπλησίαζεν, ὁ Ἀρτάβανος ὑπήντετο αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ.

834. Οἱ ἱππεῖς ἐντυγχάνουσι πρεσβυταῖς πορευομένοις ποι.

835. Λαμβάνουσιν ὑποζύγια τε πεντακόσια, καὶ ἀνθρώπους οἱ εἶποντο τοῖς ζεύγεσι.

836. Ἐὰν ἀκολουθήσης ἐμοὶ σὺν τοῖς ὀπλίταις, εἰσάξω σε εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

837. Τοιαύτη θεῷ τις ἂν προσεύχοιτο; ἡ γυναικὸς οὕνεκα τοὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε.

838. Ἐχαιρε δὲ τῷ ὄρνιθι Ὀδυσσεὺς, ἦρ᾽ αὖτο δ' Ἀθήνην.

839. Ἐνεκα τούτου σοι ἡδέως διαλέγομαι μᾶλλον ἢ ἄλλῳ τινί.

840. Εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

841. Χρῶνται δὲ τοῖς φύλλοις, οὐ τοῖς κλωσίν, οὐδὲ τῷ καρπῷ.

842. Οἷς βασιλεὺς πιστεύει, οὗτοι μισοῦσι, καὶ πολεμοῦσι Φιλίππῳ.

843. Ἡμῖν μὲν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἥπισται, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευε.

844. Ὁ δὲ Δημοκίδης οὗτος, ὥδε ἐκ Κρότωνος ἀφιγμένος, Πολυκράτει ὁμίλησε.

845. Σὺ δὲ λάλει ἃ πρόπει τῇ ὑγαινούσῃ διδασκαλίᾳ.

846. Ἐφασκεν οὐχ ἀρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον.

847. Ὁ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.

848. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ.

849. Τοὺς πολιτικοὺς παρεκάλεσεν εὐνοεῖν Ῥωμαίοις, καὶ μνημονεύειν τῆς εὐεργεσίας.

SECTION XXXIV.

850. Ὅρνυσθε, ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρις Ἀργείοις.

851. Ὁ ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ.

852. Ἐπανίστανται δέ μοι ἤδη καὶ θάκων, καὶ ὁδῶν ἐξίστανται.

853. Νῦν δέ μοι μετάδος τῶν ταινιῶν, ἵνα ἀναδήσω τὴν τούτου κεφαλὴν.

854. Μετεσχῆκαμεν δὲ ὑμῖν καὶ ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων, καὶ θυσιῶν, καὶ ἑορτῶν τῶν καλλίστων.

855. Κοινωνοῦσι τοῖς ἀνδράσι τῶν ἐν τοῖς πολέμοις κινδύνων.

856. Τίς οὐκ ἂν φθονήσῃ σοι τοιούτου ἐραστοῦ;

857. Ἐτόλμησαν ἀμφισβητεῖν Καρχηδονίοις τῆς θαλάττης.

SECTION XXXV.

858. Πόθεν οὖν βούλει ἄρξωμαι σε τῆς γεωργίας ὑπομνήσκειν ;

859. Τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων, ἐν τῷ Καπετωλίῳ καὶ ἐν ἄλλοις ἱεροῖς.

860. Τὰ πλοῖα πάντα ἐγέμισε τῶν τε ἀνδραπόδων καὶ τῶν χρημάτων.

861. Ἄνευ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης, λιμένων, καὶ νεωρίων, καὶ τευχῶν, καὶ φόρων, καὶ τοιούτων φλναριῶν, ἐμπεπλήκασι τὴν πόλιν.

862. Τί δ', ὦ ματαῖα, τῶνδε σὰς κενοῖς χεῖρας ;

863. Διὰ τὴν αὐτοῦ προπέτειαν, οὐ μόνον αὐτὸν ἀπεστέρησε τηλικαύτης δυναστείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνακολουθοῦντας αἰς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησε.

864. Καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ ;

865. Ὡ ξέने, κατοίκτηρόν με, λῦσόν με δεσμῶν.

866. Χρᾶίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἄνδρα λύμης.

867. Τὴν δὲ πόλιν οὕτως ἀνόμου καὶ δεινοῦ προστάγματος ἤλευθέρωσε.

868. Ὑρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ τὰ πλοῖα εἶργε τοῦ εἵσπλου.

869. Ἐκώλυνον Λακεδαιμονίους καὶ τοῦ ἵππικοῦ καὶ τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος.

870. Κλεομένης δὲ νοστήσας ἀπ' Αἰγίνης, ἐβούλευε τὸν Δημάρατον παῦσαι τῆς βασιλείας.

871. Ἐγχει δ' αἰεὶ Τρῶας ἤμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ.

872. Προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεός.

α.

873. Τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;

874. Βουλοίμην ἂν χαρίζεσθαι σοι, εἴ μου δύνата δέοιο.

875. Πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον θεράποντος, ὃς ἐνεχεί-
ρισε τὸ βρέφος.

876. Ταῦτα δ' ἄσμένως ἤκουον αὐτοῦ, διὰ τὴν τόθ' ὑποῦσαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους.

SECTION XXXVI.

877. Χώρει δεῦρο, δεῖξον σαυτὸν τοῖς θεαταῖς.

878. Ἐλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.

879. Ἐὰν δ' ἀληθεύσης, ὑπισχνούμαι σοι δέκα τάλαντα.

880. Ἀνασιάντες, θύουσι Διονύσῳ κριὸν ἐνιαύσιον.

881. Τίني ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης;

882. Τισίας πολλάκις ὄνειδίζει μοι τὴν φυγὴν τοῦ πα-
τρός.

883. Ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας,
καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

884. Τὰς δὲ περισσὰς σκηνάς Κύρῳ παρέδοσαν, ὥς τοῖς
Πέρσαις γένοιτο.

885. Ὡστε καὶ νῦν διαμένει ἡ ὄπλις, ἣν τότε Κύρος τοῖς
ἐππεῦσι κατεσκεύασε.

886. Τοὺς δ' οἰκέτας καταλείπει τῷ κωμάρῃ, πλὴν τοῦ
υἱοῦ ἄρτι ἡβήσκοντος.

887. Ὡ παῖ Ἀπολλοδώρου, ὥς χάριν σοι ἔχω ὅτι προῦ-
τρεψάς με ὥδε ἀφικέσθαι!

888. Οὐ μόνον ἄρα εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν, ὥς ἔοι-
κεν, ἡ ἐπιστήμη παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε
καὶ πράξει.

SECTION XXXVII.

889. Τί δή με δράσεις ; παῖδά μου κατακτανεῖς ;
890. Ἀτὰρ διατί γε ταῦτα ἐπιβουλεύει ποιεῖν ἡμᾶς ;
891. Οὐδαμοί πω Πέρσας κακὰ πλείω ἐργάσαντο.
892. Λάμαχος. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς ; οὐκ ἐρεῖς ;
Δικαιοπόλις. Οὐκ οἶδά πω.
893. Μὴ λέγε τὸν σὸν ἄνδρα, φίλη, τοιαῦτα, Διώνη.
894. Ἐάν τι ἐρωτᾷ σε Σωκράτης, ἀποκρινῇ ; ἢ πῶς ποιή-
σεις ;
895. Τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις ; ὥς Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς
τοὺς ἐν Ἰλλῷ πόρους ! καὶ τὸν ἄθλιον Ἀγαμέμνονα ὥς ὄντει-
ρεν ! ἀνηρώτα τε ἐμὲ γυναικα, παῖδάς τε.
896. Ἐπιθυμῶν αἰὲ λαμπρόν τι ἐργάζεσθαι, αἰτεῖ τὸν
Ἀγχιλαον ὀπλίτας.
897. Σὲ δὲ οὐκέτι ἀπαιτήσουσι τὸν μισθόν, ἀλλ' ἀπαλ-
λάξονται ἐκ τῆς γῆς.
898. Εἰσέπραξε Λεπτίνην τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμᾶς,
καὶ Θεόξενον δραχμὰς ἐβδομήκοντα.
899. Τὴν νῆσον οὐτ' ἐκείνους, οὐθ' ὑμᾶς ἀφειλόμην, ἀλλὰ
τὸν ληστήν Σώστρατον.
900. Ἵνα ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὦμεν, λέξον
ἡμῖν, πόθεν ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν.
901. Παιδεύουσι τοὺς παῖδας τρία μόνα, ἵππεύειν, καὶ
τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι.
902. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
903. Διογείτων τὴν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ
ἀνδρός.

a.

904. Ἀτὰρ τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα ;

905. Βούλομαι δ' ὑμᾶς τοὺς λόγους, οὓς ἔλεγεν, ὑπο-
μῆσαι· οἶδα γὰρ ὅτι μνησθήσεσθε.

906. Ταῦτ' ἄρα σὲ τότε διεκώλυσα, ὥς σὺ φῆς.

b.

907. Καὶ νῦν τοὺς Μεσσηνίους καὶ τοὺς Ἀργεῖους εὖ ποιεῖ.

908. Ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαι-
νοῦσι.

c.

909. Ἐμὲ μὲν μεγάλα ἐξημίωσε, τὴν δὲ πόλιν οὐ μικρὰ
ἐβλάψε.

910. Οὐ μόνον οὐ βλάψετε, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ὠφελή-
σετε τὴν πόλιν, καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

d.

911. Οὐκ (εἰς) ταῦτα προὔκαλεῖτο τοὺς συνόντας.

912. Τὸ στράτευμα κατένειμε (εἰς) δώδεκα μέρη.

913. Τούτων δὲ τῶν συμμοριῶν ἐκάστην διελεῖν κελεύω
(εἰς) πέντε μέρη κατὰ δώδεκα ἄνδρας.

e.

914. Καλοῦσι δ' αὐτὸν, ὃ λατρεύομεν, Πολύφημόν.

915. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς
Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ.

916. Ἐψηφίσαντο βοηθεῖν πανδημεῖ, καὶ Ἰφικράτην στρα-
τηγὸν εἵλοντο.

917. Ἐβρον μὲν, παιδευσιν καλοῦσι· ἀναρχίαν δὲ, ἐλευθερίαν· ἄσωτίαν δὲ, μεγαλοπρέπειαν· ἀναιδείαν δὲ, ἀνδρίαν.

918. Ἀλλ' ἔχει νόσον πενία· διδάσκει γ' ἄνδρα τῇ χρεΐᾳ κακόν.

919. Πολλοὶ ἀδικηθέντες ὑπὸ ῥητόρων, τοὺς υἱοὺς ῥήτορας διδάσκουσιν· οὐδεὶς δὲ ἀδικηθεὶς ὑπὸ λύκου, αὐτὸς λύκος γίγνεται, καὶ ἀντιδάνει.

SECTION XXXVIII.

920. Ἐπεὶ ἤκουσε, χαλεπῶς ἤνεγκεν, ἐνθυμούμενος οἶων τιμῶν καὶ οἶων ἐλπίδων ἀπεστέρητο.

921. Ἐνδηλα πάντα ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπειδὴν γυμνωθῇ τοῦ σώματος.

922. Πείθουσι τοὺς Ἀθηναίους πέμψαι σφίσι ναῦς, ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακουσίων τῆς τε γῆς εἵργοντο καὶ τῆς θαλάσσης.

923. Τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἡξιῶται ταύτης τῆς προσορῆσεως.

924. Καὶ πάλιν ἡρώτων, τίνοι ἵπποι τρέφονται.

925. Ὅμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον.

926. Καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐρωτᾷτο, ταχὺ ἀπεκρίνετο.

927. Ἀπαιτοῦσι τὰς πόλεις τοὺς Ἀρκάδας, ἃς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀφηρεθήσαν.

928. Ὡ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ, συλάμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως.

929. Μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου ἐπαιδευθή, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀντιφῶντος.

930. Οἱ πλείονες τῶν στρατηγῶν οὐκ ἐπείθοντο τὰ ἐξαγγελθέντα.

α.

931. Τὴν τῆς ἀποσκευῆς ἐπετέτραπτο φυλακὴν.

932. Δικαιότατοι δὲ νομίζονται, καὶ διὰ τοῦτο πιστεύονται τὰς κρίσεις.

933. Ἐμοὶ ἀνάγνωθι ἐπὶ τίνος ἄρχοντος ἐχειροτονήθη τὴν ἀρχήν.

934. Ἐνεχείρισαν ἑαυτοὺς, καὶ ἀναχθέντες πρὸς βασιλέα, ἀπειμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

935. Ἐπλήγη τὴν κεφαλὴν πελέκει ἐν τῷ Πρυτανείῳ.

936. Ἀνιμήσαντο δὲ καὶ τὸν ἄθλιον τράγον συντεθρασμένον ἄμφω τὰ κέρατα.

β.

937. Ἦφ' ὑμῶν ἐτιμᾶτο, καὶ πολλὴν οὐσίαν ἐκέκτητο.

938. Ἀδικούμεθα, ὦ γυναῖκες· εἰργόμεθα γὰρ τάφον πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε.

939. Ταῦτα οὕτω ἐρρόθήθη ἐκ τοῦ κυβερνήτου πρὸς Ξέρξην.

940. Ἐπράχθη ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον.

941. Οὗτοι γὰρ ἐπιστημόνως ζῶντες οὐχ ὁμολογοῦνται παρὰ σοῖ εὐδαίμονες εἶναι.

942. Ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος.

943. Ἀγαμέμνονος τύχας ἠπιστάμην, καὶ θάνατον, οἶφ' πρὸς δάμαρτος ὤλετο.

944. Ὅστις ποθ' ὑμῶν κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.

945. Ἐκ Νάξου ἔφυγον ὑπὸ τοῦ δήμου· φυγόντες δὲ ἀφίκοντο ἐς Μίλητον.

C.

946. Ὄς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ ἐκλονέοντο φάλαγγες.
947. Τοῦτο οὐδαμοῦ τοῦ βιβλίου λέλεκται μοι.
948. Μὴ τοίνυν ἃ ἐπέπρακτο ἢ Λακεδαιμονίοις ἢ Φωκεῦσιν, ἀκούετε, μηδ' ἀνέχεσθε.
949. Γυμναστικῇ μὲν πού καὶ μουσικῇ ἐν γε τῷ πρόσθεν ἐπαιδεύοντο ἡμῖν.
950. Χρήμασι δυνατοὶ ᾗσαν, ὥς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται.
951. Φιλοτιμοῦνται ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας, ὅτι οὐκ ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται.

SECTION XXXIX.

952. Ἦσαν παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμόν.
953. Ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν φοβερώτατος, καὶ μέγιστος τὸ σῶμα.
954. Ἦν δὲ καὶ ἄλλως φιλόξενός τε καὶ μεγαλοπρεπὴς τὸν Θετταλικὸν τρόπον.
955. Σὺ δέμας, φωνήν τε, πόδας τε Ὀδυσσεῖ ἔοικας.
956. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπός ἐστι γλυνκύτητα τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος.
957. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντα ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
958. Ἐβαλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον.
959. Παρὰ τὴν πόλιν ἦν πυραμὶς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἐνὸς πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων.
960. Ἐλογίζοντο ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς κώμας τῆς Βαβυλωνίας χώρας· καὶ τοῦτο οὐκ ἐψεύσθησαν.

961. Ἦσαν θαυμάσιοι τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ὄψις ἡλέκτρον οὐδὲν διέφερε.

962. Ἐγὼ εἰμι τὸ μὲν γένος Ἀσσύριος· ἔχω δὲ καὶ τεῖχος ἰσχυρόν, καὶ χώρας ἐπάρχων πολλῆς.

963. Χρυσῷ δὲ καὶ χαλκῷ τὰ πάντα χρῶνται.

SECTION XL.

964. Καὶ σκοπῶμεν εἰ ἡμῖν πρόπει, ἢ οὐ.

965. Ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι.

966. Χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος.

967. Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ, καὶ Φωκεῦσι, καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι, τῆς ἀναλγησίας, καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων.

968. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ἀρκεῖ καὶ αὐθις λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς στρατηγοῖς δωροῦ, οἳ σὺν εμοὶ ἠκολούθησαν, καὶ λοχαγοῖς.

969. Καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτείνειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μιτυληναίους ὅσοι ἤβῳσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι.

970. Τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστί τὰς δαπάνας συντέμνειν εἰς τὰ καθ' ἡμέραν, ὅπῃ βούλονται· τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται.

971. Ὡς εἶδον τὸν Ξενοφῶντα, προσπίπτουσιν αὐτῷ, καὶ λέγουσι, Νῦν σοι ἔξεστιν, ὦ Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι.

α.

972. Ἰπεξαιρεῖν τούτους πάντας δεῖ τὸν τύραννον, εἰ μέλει ἄρξαι.

973. Σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρή· μυρία ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷς τέρπῃ.

974. Ὡς δὲ πάντες συνῆλθον οὓς ἔδει (συνελθεῖν), καὶ σιωπὴ ἐγένετο, Κυαζάρης εἶπεν ὧδε.

975. Ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλευέσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκέτω.

976. Περὶ Αἴγυπτον οὐκ ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἀρχεῖν.

977. Στρατεύσας δ' ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους, ἔπαθεν ἃ προσήκεν αὐτὸν (παθεῖν).

b.

978. Κομποτέρας δὲ τινος ἀσκήσεως δεῖ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς.

979. Σκοποῦμαι, τίνα τρόπον διαλεχθῶ περὶ αὐτῶν· μέλει γὰρ μοι τούτων μᾶλλον, ἢ τῶν ἄλλων.

980. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατενομένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρου· εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ· μᾶλλον δὲ ἀπαντὸς ἐνδεῖ τοῦ πόρου.

981. Μετέμελε δὲ αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων, ὥμολόγουν δὲ μηδενὸς πώποτε τοσοῦτον πράγματος διαμαρτεῖν.

982. Τάχα δὲ καὶ πορφυρίδα μεταμφιάσομαι, ὥς εἰδεῖν, ὅτι μηκέτι μοι τῶν λήρων ἐκείνων μέτεστι.

983. Ἄνδρὲς ἦτιονι τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν οὐδεμιᾶς ἀρετῆς προσήκει.

c.

984. Χαίρων ἴθι· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων.

985. Μακροῦ γε δεῖ σε, καὶ σοφοῦ λόγον, ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακταεῖν.

SECTION XLI.

986. Ἀκαρονᾶνες δὲ, σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς, καὶ τροπαῖα στήσαντες, ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος.

987. Ἀπαντας μὲν οὖν ἐξαριθμῶν τοὺς κινδύνους, λίαν ἂν μακρολογοίην.

988. Ἀκούσαντες τῆς σάλπιγγος, εὐθὺς ἔεντο ἄνω κατὰ τὴν φανεράν ὁδόν.

989. Ἡρώες, Ἴλιον οἱ διέπερσαν, ἀρήγοντες Μενελάῳ.

990. Πεντηκόντερον πληρώσας ἀνδρῶν, ἐσέβη ἐς αὐτήν.

991. Ταῦτα, ἣν δ' ἐγὼ, χρὴ ποιεῖν, καὶ ἅμα λαβὼν τὸν Κτήσιππον, προσήειν εἰς τὴν παλαίστραν.

992. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καταδιώξαντες, καὶ ναῦς δώδεκα λαβόντες, τοὺς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν ἀνελόμενοι, ἐς Μολύκρειον ἀπέπλεον· καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ῥίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακτον.

α.

993. Παρὰ Κύρου, δούλου ὄντος, οὐδεὶς ἀπήει πρὸς βασιλεία.

994. Ἐκείνῳ προσῆκεν, ὄντι στρατηγῷ, κολάσαι τοὺς ἐαλωκότας.

995. Ἐφη Δημάρατον οὐχ ἰκνουμένως βασιλεύειν Σπαρτιατῶν, οὐκ ὄντα παῖδα Ἀρίστωνος.

996. Ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας.

997. Καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἅφ' ἐαυτοῦ Κεχροπίαν ὠνόμασε.

SECTION XLII.

998. Ὅχληρὸς ἴσθι ὢν, καὶ τάχα ὠσθήσῃ βία.

999. Οὐκ οἶσθα ὑβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς;

1000. Ἐπεὶ ἔγνώσαν οὗ δυνησόμενοι κολύειν, ἔπεμψαν δύο κήρυκας.

1001. Οὐκ αἰσθάνεσθε ἑξαπατούμενοι, ἀλλ' εἰὰν ἀκούσητέ μου, ἐγὼ ὑμῖν αὐτίκα μάλα ἐπιδείξω.

1002. Ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπρησθόμην ἐγὼ, ἄλλην ἔδωκα κύλικα.

1003. Κατέμαθον ἀναστὰς μόγῃς, καὶ τὰ σκέλη μόγῃς ἐκτείνας.

1004. Ταύτην δὲ τὴν τάφρον ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα.

1005. Σκοπούμενος εὗρισκον οὐδαμῶς ἂν ἄλλως τοῦτο διαπραξάμενος.

1006. Ἡ δεῖξον οὗ πεποιηκότα ταῦτα σαντὸν, ἢ δίκην ὑπέχε.

1007. Ἀπέφαινε τὸν Δημάρατον οὔτε ἐξ Ἀρίστωνος γεγονότα, οὔτε ἱκνουμένως βασιλεύοντα Σπάρτης.

1008. Μέμνημαι τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθένους.

1009. Εἰ δὲ ἡνέσχετο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλεομένους, καὶ κατέμενεν ἐν Σπάρτῃ, ἐβασίλευεν ἂν Λακεδαιμόνιος.

1010. Μενοῦμεν παρὰ σοὶ, καὶ ὀρώντες σε ἀνεξόμεθα, καὶ καρτερήσομεν ὑπὸ σοῦ εὐεργετούμενοι.

1011. Καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκῆπτω, μὴ περιῦδειν τὴν ἡγεμονίαν αὐθις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν.

1012. Πάνν ἡδέως σοι διηγῆσομαι ἃ ἐγὼ ποιῶν διατελῶ, ἵνα καὶ μεταρρῶνθῇς με, εἰάν τι σοὶ δοκῶ μὴ καλῶς ποιεῖν.

1013. Φοίβῳ δουλεύσω, καὶ οὐ λήξω τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

1014. Μόλις μὲν ἐπέισθητε ἀφεῖναι, στρατηγοῦντα δ' αὐτὸν ἐπαύσατε.

1015. Ἐχαιρεν οὖν μᾶλλον συστρατιώτην μὲ, ἢ υἱὸν καλῶν.

1016. *Εἰ μὴ ἔλαχον τήνδε τὴν τάξιν, ἥσυχνόμενην ἂν ἐν-
θάδε ὦν.*

1017. *Ἀπεκρίνατο ὅτι πειθομένοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει.*

α.

1018. *Συνεγίγνωσκεν ἑαυτῷ τῆς παρούσης ταραχῆς αἰτίαν
γεγονότι.*

1019. *Ἐαυτῷ σύνοιδεν ἐλευθερίας μὲν ἐπιθυμήσας, δοῦ-
λος δ' ὥς οὐδεπώποτε γενόμενος.*

SECTION XLIII.

1020. *Ὁ Κυρατάδας ἔλαθεν ἀποδράς, καὶ ἀπεσώθη ἐς
Δεκέλειαν.*

1021. *Λανθάνομεν ταυτὰ ἐκείνοις τοῖς δεινοῖς ἀνδράσι
ποιοῦντες.*

1022. *Ἀναστὰς, ἐφύλαττε μὴ λάθῃ αὐτὸν ὁ πατήρ ἐξελ-
θών.*

1023. *Ἐλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις εἰς τὰ
ἄλογα.*

1024. *Ὅπου δὲ δειπνοποιοῖτο καὶ καθεύδοι, ἐν μὲν τῷ
στρατοπέδῳ πῦρ νύκτωρ οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος
φῶς ἐποίει, ἵνα μηδεὶς λάθῃ προσιών.*

1025. *Ἐτυχον καθήμενος ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ παρὰ τὴν κλί-
νην ἐπὶ χαμαιζήλου τινός.*

1026. *Τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ, τούτοις κτώ-
μεθα καὶ τὰς ὠφελείας, ὧν δεόμενοι τυγχάνομεν.*

1027. *Καὶ τῶν τε Ἑλλήνων οἳ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν
ὄντες, εἰς τὰς τάξεις ἔθεν, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγχανε γὰρ ἐφ'
ἁμάξης πορευόμενος, διότι ἐτέρωτο) καταβὰς ἐθωρακίζετο.*

1028. Φύλασσε δ' ἥν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος, ἐλθὼν εἰς οἶκους φθῇ.

1029. Ἡμιλλῶντο, ὅπως φθάσειαν τοῖς Πελληνεῦσι βοηθήσοντες.

1030. Ὁ δὲ Λύσανδρος ἄγων τὸ στρατεύμα ἔφθη τὸν Πανσανίαν ἐν τῷ Ἀλιάρτῳ γενόμενος.

1031. Οὐκ ἔφθησαν τὴν ἀρχὴν κατασχόντες, καὶ Θηβαίοις μὲν εὐθὺς ἐπεβούλευσαν, ἐπὶ δὲ τὸν βασιλέα Κλέαρχον καὶ στρατιὰν ἐξέπεμψαν.

α.

1032. Ἐρεῖ δέ με, ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ, τάδε· Ἰδοὺ τὸν αἰσχροῦς ζῶντα, ὃς οὐκ ἔτιλη θανεῖν.

SECTION XLIV.

1033. Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἴσονται ἐκπίπτοντες.

1034. Κατὰ τὴν ἀγορὰν περιῶν, ἀσεβεῖς καὶ δεινούς λόγους ἐτόλμα περὶ ἐμοῦ λέγειν· ὥς ἐγὼ τὸ προᾶγμά εἰμι δεδρακώς τοῦτο.

1035. Προειρηκώς ἦν αὐτοῖς, ἐφ' ᾧ συνεληλυθότες ἦσαν, ἀνέγνωστο δ' ὁ λόγος, ἐπληρημένος δ' ἦν, καὶ τεθορυβημένος.

1036. Σὲ πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου, καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμῶς γένη.

1037. Οὐ γὰρ ἐχθρὸς γε ὑπῆρχεν ὢν, οὐδ' ἐφ' ὕβρει τοῦτ' ἐποίησε.

1038. Ἐνὸς μόχθου σε ἀπαλλάξας ἔχω. Σκαμανδρίου γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς, ἔλουσα νεκρὸν, καὶ ἀπένιψα τραύματα.

1039. Τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστίν ἣν ἦκεις ἄγων;

a.

1040. Καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, ὄχοντο ἀπελαύνοντες εἰς τὸ ἑαυτῶν σιραιτόπειδον.

b.

1041. Τοὺς λοχαγοὺς πέμπει διαβιβάσοντας τοὺς ὀπλίτας.

1042. Ἐπεὶ δὲ Κότυς ἔμελλεν ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς τὸν Ἀγρησίλαον ἀσπασόμενος.

1043. Θάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἴεμεν ποιμένας ἐς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μολῇ λεηλατήσων, καὶ σὰ πορθήσων σταθμά.

c.

1044. Ἐνεθυμήθην δὲ μεταξὺ γράφων, ὥς εὐτυχῶς ἅπαντά σοι συμβέβηκε.

1045. Τίς ἐστὶ τοιοῦτος ἰατρός ὃς τις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύει;

SECTION XLV.

1046. Ἐκήρουν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος.

1047. Ποσειδῶνος ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος ἔφυγε.

1048. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος καὶ λιμοῦ γενομένου, ἀπεχώρησαν ἀπὸ Κιτίου.

1049. Σοῦ δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.

1050. Τὸ πεδίον πέλαγος γίνεται, ἐνδιδόντος μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν.

1051. Ὁ νεὸς τῆς Ἥρας ἐν Ἀργεὶ κατεκαύθη, Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχνον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδαρθούσης.

1052. Ἦδη δὲ ἦρος ἀρχομένου, καὶ τῆς μὲν χιόνος λυομένης, τῆς δὲ γῆς γυμνουμένης, καὶ τῆς πόας ὑπανθούσης, οἱ νομαῖς ἦγον τὰς ἀγέλας εἰς νομήν.

a.

1053. Ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο· κελεύοντος δὲ, ἐξέπεμψαν τοὺς οἰκήτορας.

1054. Ὁ Σωκράτης ἐκέλευσε τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀναγνωσθείσης, Πῶς, ἔφη, τοῦτο λέγεις;

b.

1055. Καίπερ ἐπικινδύνου παρ' ἡμῖν ὄντος εἰς Μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολήν, ὅμως γράψαι πρὸς σὲ εἰλόμην περὶ Διοδότου.

1056. Σημανθέντων δὲ τῷ Ἀστυάγει, ὅτι πολέμοι εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκβοηθεῖ πρὸς τὰ ὄρια σὺν τοῖς περὶ αὐτόν.

c.

1057. Ἐλέγετο ἡ ξυμφορὰ, καὶ ἡ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Περραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐς ἄστυ διήκεν, ὃ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων.

1058. Εἰργομένοις αὐτοῖς τῆς θαλάσσης, καὶ κατὰ γῆν πορθουμένοις, ἐνεχείρισάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν.

d.

1059. Ἐξὸν δὲ ῥαθυμεῖν, βούλεται πονεῖν.

1060. Ἐφαντο αὐτὸν δωροδοκήσαντα, οὐχ ἐλεῖν τὸ Ἄργος, παρὸν εὐπετιῶς αὐτὸ ἐλεῖν.

1061. Πράττει κακὰ, γινώσκων ὅτι κακὰ ἐστίν, οὐ δέον αὐτὰ πράττειν.

1062. Δόξαν δὲ ἡμῖν ἔτι πορρωτέρω προελθεῖν, ξυνελήφθημεν.

e.

1063. Ἦγγειλεν Εὐρυμέδοντι παρεῖναι, ὥς τοῖ χωρίου κινδυνεύοντος.

1064. Ἐξέλιπον τὴν πόλιν, ὥς καὶ τῆς θεοῦ ἀπολελοιπύας τὴν ἀκρόπολιν.

1065. Αἰε θεωμένων τῶν ἐταίρων, πολλὴ φιλονεικία ἐγένετο.

1066. Οὐκ ἀπελογεῖτο, ἦν γὰρ ἀδύνατος, ὥστε σηπομένου τοῦ μηροῦ.

1067. Αἱ αἵγες, ὥσπερ λύκου προσιόντος, εἰς τὴν ὕλην κατέφυγον.

1068. Οἴονται εὐδοκιμήσειν ἢν περὶ αὐτοῦ βλασφημήσωσιν, ὥσπερ οὐ πάντας εἰδότας.

1069. Τοὺς υἱεῖς ἐργουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, ὥς τὴν μὲν τῶν χρηστῶν ὁμίλιαν ἀσκησιν οὖσαν τῆς ἀρετῆς, τὴν δὲ τῶν πονηρῶν, κατάλυσιν.

1070. Κατακέμεθα, ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἔχειν.

1071. Τούτους εἶρηκα τοὺς λόγους, οὐχ ὥς δέον ἡμᾶς ἤδη ταῦτα πράττειν.

SECTION XLVI.

1072. Ἐπέμφθη θῦσαι τῷ Διὶ κατὰ μαντείαν τινά.

1073. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ.

1074. Παραδίδωμι ὑμῖν τὸν παῖδα τουτονὶ ἐπιμεληθῆναι.

1075. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

1076. Δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἶωθε λέγειν.

a.

1077. Χαλεπαὶ (εἰσὶν) αἱ ὑμετέραι φύσεις ἄρξαι.

1078. Ἡ γεωργικὴ τέχνη ῥάσθη ἐστὶ μαθεῖν.

1079. Οἱ πολέμιοι οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἐξελαίνειν.

1080. Ἦγῃ ἐνδείξασθαι Ἀθηναίοις, ὅτι ἄξιος εἰ τιμᾶσθαι.

1081. Ἐτοιμεῖ ἦσαν ἐς τὰ ὅπλα ἵεναι, καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἠπειλόν.

1082. Συκοφαντοῦσιν, ἐὰν δυνατοὶ ᾧσι λέγειν, καὶ ψευδομαρτυροῦσι, καὶ δωροδοκοῦσι.

1083. Ἐμοιγέ τοι δοκοῦσιν ἀδύνατοι εἶναι διδασκᾶναι ἄλλον τινὸς μᾶλλον ἐπιμελεῖσθαι, ἢ τούτου.

1084. Συνεβούλευον αὐτῷ, λέγοντες, ὥς οὐκ εἴη χῶρος ἐπιτηδειότερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι ἐκείνου.

b.

1085. Ἐθέλουσι τελεῖν ἀργύριον, ὥς μὴ ἱππεύειν.

1086. Ἀπεπέμπετο δὲ ἡ στρατιὰ, ὥς ἐμοὶ δοκεῖν, ἐπὶ Λιβύων καταστροφῇ.

1087. Εἰς τοσοῦτον προεχώρησεν ὕβρεως, ὥς τὸν πατέρα τῆς κόρης φυγεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον.

1088. Ἐπιμέλονται ὅπως μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται, ὥστε πονηροῦ τινος ἔργου ἢ αἰσχροῦ ἐφίεσθαι.

1089. Κραυγὴν πολλὴν ἐποιοῦν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν.

1090. Σεισμοῦ δὲ γενομένου, πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη.

1091. Πρὶν δὲ ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιάν, ἔπεμψεν ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα.

1092. Αὐτὰρ ὀπίσθεν ἔχνια ἔτυπτε ποσὶ, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.

1093. Ἐπήρουν ἄχρι που καὶ ξρυθρίαν με, μὴ ἄρα πάμπλου τῆς ἀξίας τῶν ἐπαίνων ἀπολειποίμην.

1094. Εἰ ὁ λαγὼς παραδράμοι τὰς ἄρκυς, χρη̃ μεταθεῖν αὐτὸν, ἔστε ἁλῶναι ἀπαγορεύσαντα ὑπὸ καμάτου.

C.

1095. Τοιοῦτος ἦν, οἷος μὴ βούλεσθαι πολλοὺς ἀποκτινύναι τῶν πολιτῶν.

1096. Εἴ τιμι ἐντετύχηκας Στωϊκῷ τοιοῦτῳ, οἷῳ μῆτε λυπεῖσθαι, μῆτε ὑφ' ἡδονῆς κατασπᾶσθαι.

1097. Τοσοῦτον ἀνεπᾶνέτο, ὅσον καλλιερῆσαι τε καὶ τοὺς δήμους προσειπεῖν.

1098. Ἀπήγγελλον τῷ Κύρῳ, ὅτι τῶσαῦτα εἶη ἔνδον ἀγαθὰ, ὅσα ἐπ' ἀνθρώπων γενεὰν μὴ ἂν ἐπιλείπειν.

1099. Συνέθετο μεθέξειν τῆς κοινῆς συμμαχίας, ἐφ' ᾧ λαμβάνειν εἴκοσι τάλαντα.

1100. Εἶπον ὅτι οὐκ ἂν ἀποδοῖεν τοὺς νεκροὺς, εἰ μὴ ἐφ' ᾧ τε ἀπιέναι.

1101. Πολλοῖς ἐντυγχάνω, οἳ ἐμὲ οὐχ οἷοί τε εἰςὶ βασιλεύειν.

1102. Οἱ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ὑψοῦ πέτεσθαι.

1103. Τὴν γλῶτταν ἐποίησαν οἷαν ἄρθρου τε τὴν φωνήν, καὶ σημαίνειν πάντα ἀλλήλοις, ἃ βουλόμεθα.

d.

1104. Σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι.

1105. Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σε ἢ βάλη, ἢ ἐλάσῃ.

1106. Μὴ σύ γε ἄνευθεν ἐμοῦ ληλαίεσθαι πολεμίζειν Τρωσί.

1107. Ἐπὶ δὲ αὐτὸν περιλάβης, ποιεῖν, ὅπως μηκέτι ἐς Ἑλλήνας ἀφίξεται.

1108. Ὡς ξένε, ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε κείμεθα τοῖς ἐκείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

SECTION XLVII.

1109. Τὸ κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει.

1110. Τοῦ τιμᾶσθαι τὸ τιμᾶν πολλάκις ἐστὶν ἐνδοξότερον.

1111. Ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους, φιλοῦσι τοῖς στόμασι.

1112. Ὑπὸ προθυμίας τοῦ ἀκοῦσαι τῆς ὑμετέρας σοφίας, τολμήσω αὐτοσχεδιάσαι.

1113. Προεῖπον δὲ ταῦτα, τοῦ μὴ λύνειν ἕνεκα τὰς σπονδάς.

1114. Ἠναγκάσθην διώκειν, ἐπεὶ ἐώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μένειν κακῶς πάσχοντας.

1115. Πότε δὲ οὗτοι πείσονται τοῖς ἄρχουσιν, οὓς καὶ ἀγάλλονται ἐπὶ τῷ καταφρονεῖν τῶν ἀρχόντων;

1116. Σὲ οὐ προδώσω, ἀλλ' ἀμυνῶ οἷς δύναμαι· δύναμαι δὲ εὐνοίᾳ τε καὶ τῷ παρακελεύεσθαι.

1117. Ἀμα τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο.

1118. Ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

1119. Τὸν τοῦ πρώτῃν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν.

1120. Μετὰ τὸ κατορθῶσαι πάντα, ἃ ἐβούλετο, ἀνέϊλεν αὐτούς.

1121. Ἀλλὰ σὺ τὸ ἀντιλέγειν μὴ κάλει λαιδορεῖσθαι· ἕτερον γάρ τί ἐστι τὸ λαιδορεῖσθαι.

1122. Τοῦ πλουτεῖν ἔλεγε τὸ πλουτίζειν εἶναι βασιλικώτερον.

a.

1123. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

1124. Ἰππίας μέντοι ἐξέπεμπεν αἰ, τοῦ μὴ προδορῶν τοὺς ἀγροὺς κακουργεῖν.

b.

1125. Οὕτως ἐργάζεται τὴν γῆν, ὥστε ζημιοῦσθαι ἐργαζόμενος.

1126. Πρὸς ἀνδρίαν οὕτως ἐπαιδευθήσαν, ὥστε μόνοι νικᾶν μαχόμενοι.

1127. Πρότερον μὲν ὑπὲρ τοῦ τῶν ἄλλων ἄρχειν ἡγωνιζόμεθα, νυνὶ δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν αὐτοὶ τὸ προσταττόμενον.

SECTION XLVIII.

1128. Ξενίας καὶ Πασίων, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν.

1129. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολύνικῆς περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους.

1130. Οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἤλθον, Ἀριαῖος δὲ καὶ Ἀρτάοχος καὶ Μιθριδάτης, οἳ ἦσαν Κύρῳ πιστότατοι.

a.

1131. Ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ὁδυνώμενοι ἐξητοῦμέν σε.

1132. Ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δεησόμεθα αὐτοῦ μὴ διαφθεῖρειν τὴν συνουσίαν.

b.

1133. Πρόσεισι τῷ Διονυσοφάνει καὶ τῇ Κλεαρίστῃ, καθήμενοις ἐν τῷ παραδείσῳ.

1134. Ἀρχίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

c.

1135. Ἐναντία εἶναι φύσιν καὶ νόμον φασί.

1136. Πολλὴν πίτταν καὶ στυππεῖον ἔχομεν, ἃ ταχὺ παρακαλεῖ πολλὴν φλόγα.

d.

1137. Βρονταὶ δὲ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νύξ μακρὰ κατελάμβανεν αὐτούς.

1138. Ἐπὶ δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη, ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε.

1139. Λέγουσιν ὥς χρηρὴ δίκαιον εἶναι, ἵνα δοκοῦντι δικαίως εἶναι γίγνηται ἀπὸ τῆς δόξης, ἀρχαί τε καὶ γάμοι, καὶ ὅσα περὶ Γλαύκων διῆλθεν ἄρτι.

SECTION XLIX.

1140. Μισθοῦ στρατεύονται ὅποταν τις αὐτῶν δέηται.

1141. Πρίσθαι ἔφασαν τὴν χώραν ἅπασαν τριάκοντα ταλάντων.

1142. Ταύτης τῆς μεγάλης εὐεργεσίας δύο δραχμαὶς ἐπράξατο.

1143. Λείαν πολλήν ἔλαβον, ἣ ἐπράθη ταλάντων πέντε καὶ εἴκοσι.

1144. Ἦδον στυγεράν Ἐριφύλην, ἣ χρυσὸν φιλοῦ ἀνδρὸς ἐδέξατο.

1145. Τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν οὐκ ἂν ἀλλάξαιμι.

1146. Φασὶ μὴδὲ τοὺς στρατιώτας, οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, πιστοὺς εἶναι φρουροὺς.

SECTION L.

1147. Φησὶν Ἀριστείδην ἀλῶναι δωροδοκίας.

1148. Ἀμέλει γράφομαί σε παρὰ νόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδάμανθυος.

1149. Δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητὴν, καὶ οὐ κινδυνεύσεις.

1150. Οἱ δ' Ἐφοροὶ ἀνεκάλεσάν τε τὸν Σφοδρίαν, καὶ ὑπῆγον θανάτου.

1151. Εἴ τις ἀναγκασθεὶς ὑπ' ἄλλου φονεύσειεν τινα, τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου;

SECTION LI.

1152. Πλεκέτω μυρσίνης στέφανον.

1153. Ἐλκονται, οὐ τῆς ῥινός, ἀλλὰ τοῦ πώγωνος.

1154. Ἐμοὶ τὸν δακτύλιον ἔδωκε σιδήρου πεποιημένον.

1155. Εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν, κόμης κατεῖχον.

1156. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν.

1157. Ἦειρον τοὺς ἐπιλοίπους λίθους μηχαναῖς ξύλων βραχέων πεποιημέναις.

1158. Τὰ δὲ νήπια παιδιά δέουσι τοῦ ποδὸς σπάρτω, μὴ κατακυλισθῇ δειμαίνοντες.

1159. Οὐ θεαῖς γε εἵκασα, τεχνιτῶν δ' ἀγαθῶν δημιουργήμασι, λίθου, καὶ χαλκοῦ, ἢ ἐλέφαντος πεποιημένοις.

SECTION LII.

1160. Ἀπῆλθεν εἰς Ἑφεσον, ἣ ἀπέχει ἀπὸ Σάρδεων τριῶν ἡμερῶν ὁδόν.

1161. Αἱ δὲ ὄχθαι αὗται τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπεῖχον.

1162. Καὶ προελθόντες σταδίους ὥς τεσσαράκοντα, ἠϋλίσσαντο πρὸς λόφῳ τινί.

1163. Αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσιν ἀλλήλων σταδίους δισχιλίους πεντακοσίους· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελεύκειαν πόλιν.

SECTION LIII.

1164. Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐώρακα χρόνου.

1165. Τοῦ δ' ἐπιγιννομένου χειμῶνος ἡ νόσος τοδεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις.

1166. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας οἱ Ἀθηναῖοι διαβάντες εἰς τὴν Εὐβοίαν, συμβάλλουσι καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι.

1167. Δέκα μὲν ἐτῶν οὐχ ἤξουσιν· ὅταν δὲ ἔλθωσιν, ἀπαλλαγέσονται, πράξαντες οὐδὲν ὧν ἠλπίζον.

1168. Καὶ μετὰ τὸν κατάπλουν τρίτῳ μηνὶ ἀνήχθη ἐπ' Ἄνδρον.

1169. Ἀνέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τοῦτόν τε Αἰγίνης.

1170. Παρεγένου Σωκράτει ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἢ τὸ φάρμακον ἔπιεν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

1171. Καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως ἤλθεν ἐκ Θράκης.

1172. Οἱ Ἕλληνες ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ.

SECTION LIV.

1173. Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι ;

1174. Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν.

1175. Καὶ λαβοῦσα τὸ ξίφος, ἑαυτὴν προανέιλε τοῦ ἀνδρός.

1176. Συνεισηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

1177. Ἐπεὶ πετραίαν τήνδε εἰσήλθομεν χθόνα, ἀνέκασε πῦρ.

1178. Φησὶ τὸν Χρῆσθην κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν θεόν.

1179. Μὴ τρέσῃς, ὅπως σέ τις σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδε ἀποσπάσῃ βίᾳ.

1180. Καταγελᾷ τοῦ Κροίσου, καὶ τῆς μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου.

1181. Οἱ Μιλήσιοι παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες, κατεβόων τῶν Σαμίων.

1182. Ἑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, τοὺς ἀνθεστιῶτας ῥαδίως ἐτρέψαντο.

1183. Ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀφειστήκει Ἀθηναίων μετὰ τὴν ναυμαχίαν, πλὴν Σαμίων.

1184. Ἐκβητε ἀπὴννης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς λάβεσθε, ἵνα ἕξω τοῦδε ὄχου στήσω πόδα.

1185. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τῶν ἀξιοπίστων τούτων τινα, ὅς ἐρεῖ ἃ ἂν σὺ ἐπιστείλῃς.

SECTION LV.

1186. Τοῖς ἄλλοις οὐχ ἄπτεόν τοῦ τοιούτου.

1187. Πολὺ τούτων δεινότερας συμφορὰς ὑπομενετέον ἡμῖν.

1188. Ἐπειτα γεμὴν τῷ ἵπποκόμῳ ἑξακτέον τὸν ἵππον ὅπου ψήξει.

1189. Οὐδεμία σοι πρόφασίς ἐστίν, ὥς οὐ παρεκτέον σοι ἡμῖν γέλωτα.

1190. Οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἄρκτέον, ἀλλ' Ὀρχομενίοις φόρον οἰστέον.

1191. Οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι, οὐδὲ τὰ τῆς πολιτείας ἔσθῃ, ἃ φυλακτέον ὑμῖν.

1192. Ὃς ἂν κάμνῃ τῶν αἰκετῶν, τούτων σοι ἐπιμελητέον πάντων, ὅπως θεραπεύηται.

α.

1193. Τὸν νομοθέτην πειρατέον ταῖς πόλεσι φρόνησιν ἐμποιεῖν.

1194. Τολμητέον τὰ ἀληθές εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀληθείας λέγοντα.

SECTION LVI.

1195. Δεδράμηκα δρόμον οἷον οὐδεὶς πώποτε.

1196. Διὰ τὴν ἐξουσίαν, μέγιστα καὶ ἀνοσιώτατα ἅμαρτήματα ἁμαρτάνουσι.

1197. Πολλοὺς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους, καὶ πρὸς δημοκρατίας, καὶ πρὸς ὀλιγαρχίας.

1198. Μὴ με περιύδητε ἐκ τῆς πατρίδος ἀδίκως ἐκπεσόντα ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα.

1199. Ἐπὶ τῷ Μαρσῷ ποταμῷ συνέβαλόν τε τοῖς Πέρσαις, καὶ μάχην ἐμαχέσαντο ἰσχυράν.

1200. Εὐδαι δ' ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα, παῖδας φονεύσας, καὶ δάμαρτα.

1201. Λαγὼ βίον ἔξης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ αἰὲ πληγέσσεσθαι προσδοκῶν.

1202. Νῦν ὀλίγον πονήσαντες χρόνον, ἀμαχεὶ τὴν λοιπὴν (ὁδὸν) πορευσόμεθα.

1203. Ὅρκον ὥμοσαν ἰσχυρόν, μήτε αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν ἐργάσασθαι, μήτε ἄλλω ἐπιτρέψειν.

1204. Νῦν δέ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ προὔκαλέσαντο, εὐθύς ὑπηκούσαμεν· καὶ ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι διπλὴν ἀπόστασιν.

1205. Δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

1206. Κατελάμβανον καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας, ἐστεφανωμένους τοῦ ξηροῦ χιλοῦ στεφάνους.

1207. Ὁ δοῦλος πληγὰς ἑκατὸν τῇ μᾶστιγι τυπτέσθω.

1208. Οὐ λογίζονται ὅτι οὐδὲν ὄνον ἄδει ὅταν πεινῇ ἢ ῥιγοῖ, ἢ τινα ἄλλην λύπην λυπῇται.

1209. Μετὰ τὴν μάχην ἣν ἐνίκησαν Θηβαῖοι Λακεδαιμόνιους.

α.

1210. Οὐ νημεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;

1211. Ἦν πολλὰ γιγνόμενα, ἃ τις ἂν δυσχεράνειεν.

1212. Τὸ τοιοῦτον σῶμα ἐν πολέμῳ οἱ ἐχθροὶ θαρσύνουσι.

1213. Ἠγανάκτουν καὶ ἤλγουν τὸν βασιλέα καθηρημένον.

1214. Χαίρω δέ σε εὐτυχοῦντα, καὶ προσήμενον πύργοις ἐχθρῶν.

b.

1215. Μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν.

1216. Ὅμνύω σοι τὸν κύνα, καὶ τὴν πλάτανον, οὕτω ταῦτ' ἔχειν.

1217. Εἰ δὲ ταῦτα οὐ ποιήσεις, Ἥλιον ἐπόμνυμί σοι, ἢ μὴν σε αἵματος κόρεσω.

SECTION LVII.

1218. Οὐχ ὁμοίως τοῖς λησταῖς ἐβίωσαν.

1219. Ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων.

1220. Ἐδροποσίαν ῥᾶον τῶν λεόντων φέρετε.

1221. Οἶσθα ὅσῳ ἀηδέστερον ζῇ τύραννος βασιλέως;

1222. Ψηφίζεσθε οὖν ἀξίως τῆς Σπάρτης τὸν πόλεμον.

1223. Οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων.

1224. Εὐδοκιμεῖ μάλιστα τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν.

1225. Ὁρθῶς εἰρηκας, καὶ σαυτῷ τε καὶ τῇ πατρίδι προεπόντως.

1226. Εὐρῆσετε αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα.

1227. Ἐμοὶ εἰκότως δοκεῖτε ταῦτα πάντα ὑπομένειν, ἐπεὶ περ τιμᾶσθε διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

SECTION LVIII.

1228. Σάφρονος ἀπιστίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.

1229. Ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος.

1230. Μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μήτε ἐν τῇ βουλῇ.

1231. Μήτε ἀσεβὲς μηδὲν, μηδὲ ἀνόσιον, μήτε ποιήσητε, μήτε βουλευσῆτε.

1232. Οὐκέτι ἔξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι, οὔτε διαλεχθῆναι καλῶ οὐδενί.

1233. Καὶ οὔτε ἐπέθετο οὐδεὶς οὐδαμῶθεν, οὔτε πρὸς τὴν γέφυραν οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολέμιων.

1234. Οὐ δυνάμεθα, ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

1235. Οἱ Φωκεῖς ἐπρέσβευον εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, καὶ ἔλεγον, ὥς εἰ μὴ βοηθήσαιεν, οὐ δυνήσουντο μὴ πείθεσθαι τοῖς Θηβαίοις.

SECTION LIX.

1236. Δώσω οἱ θώρακα τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηνύγων.

1237. Πῦνε οἶνον, τὸν ἄμπελοι ἤνεγκον, τὰς ἐφύτευσεν ὁ γέρων.

1238. Ἐπαιξεν ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὐταί.

1239. Ἐπίστασο δέ, εἰ τούτους καταστρέψῃ, ἔστιν οὐδὲν ἄλλο ἔθνος τό σε ὑπομενεῖ.

1240. Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ.

1241. Μετὰ τοῖς ἐλέχθην ἡματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες· ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

α.

1242. Τὸ δ' οἶμαι οὐχ οὕτως ἔχει· σκόπει γὰρ καὶ σὺ ἃ λέγω.

1243. Τοῖς δὲ ὑποψία ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλεία, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι.

1244. Οἱ δ' ἀφικνοῦνται, καὶ περικτερίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῶ τείχει.

1245. Καὶ ὅς, ἀκούσας ταῦτα, ὤθειτο αὐτὸν ἐκ τῆς τάξεως.

1246. Τοὺς δὲ ψιλοὺς ἔτρεπον, καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἡμύροντο.

1247. Καὶ ὅς τὸ μὲν πρῶτον ὥκνει τε, καὶ οὐ πάνν ἤθελεν ἀποκρίνασθαι.

b.

1248. Ὅταν τις τελευτήσῃ τῶν ὅσοι ἂν διαφερόντως ἐν τῷ βίῳ ἀγαθοὶ κριθῶσι.

1249. Ἐπειθεν αὐτοὺς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα.

1250. Δι' ἔνδειαν οἱ μὲν κλέπτουσιν, οἱ δὲ τοιχωρυχοῦσιν, οἱ δὲ ἀνδραποδίζονται.

1251. Καὶ μάχῃ κρατήσαντες, τοὺς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον.

1252. Οἱ μὲν, ἐν ἡδοναῖς, οἱ δὲ, ἐν λύπαις, οἱ δὲ, ἐν ἐπιθυμίαις, οἱ δὲ, ἐν φόβοις, τὴν ἀνδρίαν κέκτηνται.

1253. Οὐκ ὁκνοῦσιν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῆς γῆς, ὅποια τε ἀγαθή ἐστι, καὶ ὅποια κακή· ἀλλὰ τὴν μὲν ψέγουσι, τὴν δ' ἐπαινοῦσι.

1254. Ὅν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

1255. Τοὺς δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπέλιπον γεωργεῖν, οὓς δὲ ἀπέδοντο; οὓς δὲ ἀπέκτειναν.

SECTION LX.

1256. *Εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ.*

1257. *Τοσαύτης ἦν ταραχῆς πλέως, ὥστ' ἔχειν ἐν αὐτῷ νοσήματα δύο ἐναντίω ἀλλήλοιιν.*

1258. *Οὐ δεινότατα δεδράκατον, ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν ;*

1259. *Κάνεον δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρόβινας, πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα, ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθα ἂν.*

α.

1260. *Ἡ δὲ βουλὴ ἡσυχίαν εἶχεν, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρῆσαν.*

1261. *Ὁ ὄχλος ἠθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς, θαυμάζοντες, καὶ ἰδεῖν βουλόμενοι τὸν Ἀλκιβιάδην.*

1262. *Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῆτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων, κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους.*

SECTION LXI.

1263. *Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἱκοντο.*

1264. *Ὁ δὲ χειρμάδιον ἔλαβε χειρὶ, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν.*

1265. *Χεῖμαρῶσι ποταμοὶ ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὀβριμον ὕδωρ.*

1266. *Παλαισμοσύνης ἰδμονες ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλοις ἐγὼ ἀναφαίνετον ἀλκὴν.*

α.

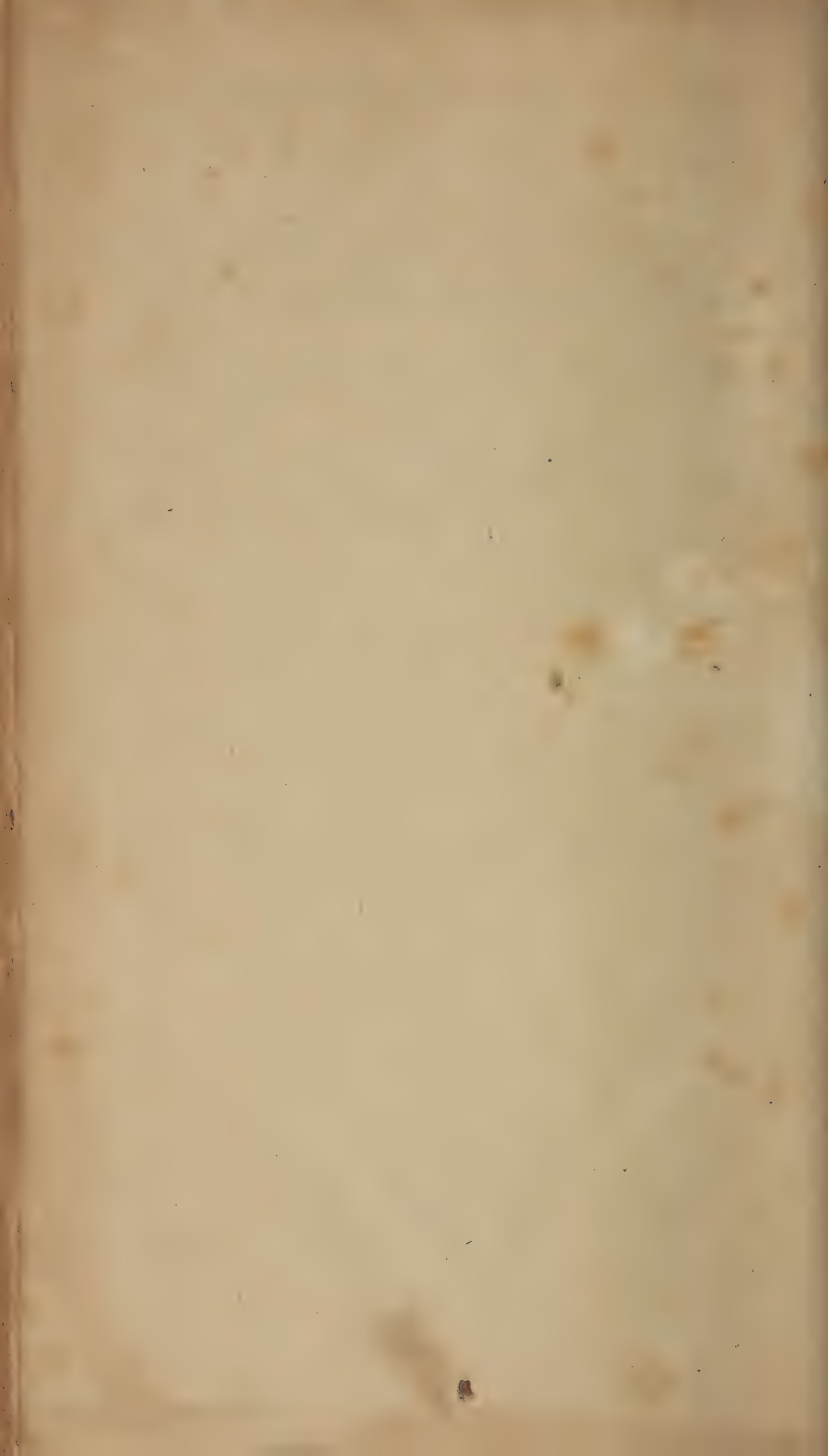
1267. Ὁ δὲ ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ.

1268. Ἐσμὸς μελισσῶν ἐσθύς ἐς τὴν κεφαλὴν, κηρίων ἀν-
τὴν ἐνέπλησαν.

1269. Τῶν δὲ Συρακουσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλή-
λους ἔριδι ἦσαν.

1270. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν ὥρμησαν ἐγκρα-
γόντες ἐπὶ τὸν Ἀστυόχον, ὥστε βάλλειν· ὁ δὲ, προῖδὼν,
καταφεύγει ἐπὶ βῶμόν τινα.

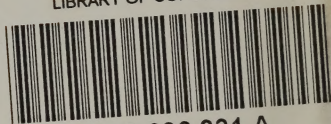
Deacidified using the Bookkeeper process
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 038 331 A